

ROZDZIAŁ 201 ROZPORZĄDZENIE O ZAPOBIEGANIU KORUPCJI

- o Pełny tytuł – 30.06.1997
- o Artykuł 1 – Tytuł skrócony – 30.06.1997
- o Artykuł 2 – Wykładnia – 09.05.2003
- o Artykuł 3 – Zabieganie o korzyść i przyjmowanie korzyści – 09.05.2003
- o Artykuł 4 – Korupcja – 09.05.2003
- o Artykuł 5 – Łapówka za udzielenie pomocy itp. w związku z przyznaniem kontraktu – 30.06.1997
- o Artykuł 6 – Łapówka za wycofanie się z przetargu – 30.06.1997
- o Artykuł 7 – Łapówka w związku z aukcjami – 30.06.1997
- o Artykuł 8 – Korumpowanie urzędników publicznych podczas transakcji z organami administracji publicznej – 09.05.2003
- o Artykuł 9 – Transakcje korupcyjne zawierane przez pośredników – 30.06.1997
- o Artykuł 10 – Posiadanie majątku pochodzącego z nieujawnionych źródeł – 09.05.2003
- o Artykuł 11 – Łapownictwo czynne i łapownictwo bierne, usiłowanie udolne, nieudolne itp. – 30.06.1997
- o Artykuł 12 – Wymiar kary – 01.07.1997
- o Artykuł 12A – Zmowa – 30.06.1997
- o Artykuł 12AA – Konfiskata mienia – 01.07.1997
- o Artykuł 12AB – Odwołanie się od nakazu konfiskaty – 30.06.1997
- o Artykuł 12AC – Koszty postępowania w przypadku nakazu konfiskaty – 01.07.1997
- o Artykuł 13 – Szczególne uprawnienia dochodzeniowo-śledcze – 01.07.1997
- o Artykuł 13A – Nakaz udostępnienia materiałów i udzielania pomocy – 01.07.1997
- o Artykuł 13B – Ujawnianie informacji uzyskanych zgodnie z artykułem 13A – 01.07.1997
- o Artykuł 13C – Ograniczenie dotyczące publikowania informacji ujawnionych zgodnie z artykułem 13B – 01.07.1997
- o Artykuł 14 – Dostęp do informacji – 01.07.1997 Artykuł 14A – (Uchylony 48 z roku 1996 art. 17) – 30.06.1997
- o Artykuł 14B – (Uchylony 48 z roku 1996 art. 17) – 30.06.1997
- o Artykuł 14C – Nakazy zaniechania działań – 01.07.1997
- o Artykuł 14D – Zmiana i uchylenie nakazu zaniechania działań – 30.06.1997
- o Artykuł 14E – Wniosek o udzielenie wskazówek – 30.06.1997
- o Artykuł 15 – Radcy prawni i informacje uprzywilejowane – 30.06.1997
- o Artykuł 16 – Uprawnienia do uzyskania pomocy – 30.06.1997
- o Artykuł 17 – Dalsze uprawnienia do przeszukania – 01.07.1997
- o Artykuł 17A – Odebranie dokumentu podróży – 08.07.2005
- o Artykuł 17B – Zwrot dokumentu podróży – 08.07.2005
- o Artykuł 17BA – Zezwolenie na opuszczenie Hongkongu – 08.07.2005
- o Artykuł 17C – Kolejne postanowienia dotyczące poręczenia, stawiennictwa itp. – 08.07.2005
- o Artykuł 18 – (Uchylono 44 z roku 1992 art. 5) – 30.06.1997
- o Artykuł 19 – Zwyczaj nie stanowi obrony – 30.06.1997

- o Artykuł 20 – Dopuszczenie wyjaśnień i oświadczeń oskarżonego – 30.06.1997
- o Artykuł 21 – Dowody posiadania środków pieniężnych lub majątku – 30.06.1997
- o Artykuł 21A – Zaświadczenie o oficjalnych zarobkach itp. – 09.05.2003
- o Artykuł 22 – Łapownictwo czynne, łapownictwo bierne, odpowiedzialność za współudział – 01.07.1997
- o Artykuł 23 – Uprawnienia do przyjmowania zeznań od stron przestępstwa – 01.07.1997
- o Artykuł 24 – Ciężar dowodu – 30.06.1997
- o Artykuł 25 – (Uchylono 48 z roku 1996 art. 17) – 30.06.1997
- o Artykuł 26 – (Uchylono 48 z roku 1996 art. 17) – 30.06.1997
- o Artykuł 27 – Lekkoomyślne, fałszywe lub bezpodstawne zarzuty zgłaszane Sekretarzowi ds. Sprawiedliwości – 01.07.1997
- o Artykuł 28 – Koszty w przypadku uniewinnienia – 01.07.1997
- o Artykuł 29 – Przesłpstwo składania fałszywych doniesień o popełnieniu przestępstwa – 30.06.1997
- o Artykuł 30 – Przesłpstwo ujawnienia tożsamości itp. osób, przeciwko którym prowadzone jest dochodzenie – 30.06.1997
- o Artykuł 30A – Ochrona informatorów – 30.06.1997
- o Artykuł 31 – Wymóg zgody Sekretarza ds. Sprawiedliwości wymagana do prowadzenia postępowania w sprawie o popełnienie przestępstwa podlegającego Części II – 01.07.1997
- o Artykuł 31A – Termin zaskarżenia w sprawach o wykroczenia – 30.06.1997
- o Artykuł 32 – Alternatywne skazanie i zmiana danych – 30.06.1997
- o Artykuł 33 – Skutki skazania za popełnienie przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu – 01.01.2000
- o Artykuł 33A – Uprawnienia sądu do wydania zakazu zatrudnienia osoby skazanej – 01.07.1997
- o Artykuł 34 – Przedłużenie terminu obowiązywania niektórych postanowień w związku z popełnieniem przestępstwa podlegającego uchylonemu Rozporządzeniu – 30.06.1997
- o Artykuł 35 – Zmiana załączników – 17.06.1999
- o Załącznik 1 – ORGANY ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ – 01.10.2007
- o Załącznik 2 – ORGANY ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ OKREŚLONE W CELU ZDEFINIOWANIA POJĘCIA „URZĘDNIK PUBLICZNY” – 01.12.2006

Pełny tytuł

Aby zapewnić bardziej szczegółowe i skuteczne przepisy w zakresie przeciwdziałania korupcji, w niezbędnym do tego celu lub w celu z tym związanym.

[14 maja 1971] L.N. 58 z 1971 r.

(Pierwotnie 102 z 1970 r.)

Artykuł 1 - Tytuł skrócony

CZĘŚĆ I

WSTĘP

Niniejsze Rozporządzenie może być cytowane jako Rozporządzenie o zapobieganiu korupcji.

Artykuł 2 – Wykładnia

(1) W niniejszym Rozporządzeniu, o ile kontekst nie wymaga inaczej,-
„korzyść” oznacza-

- (a) podarunek, pożyczkę, opłatę, nagrodę lub prowizję składającą się z pieniędzy lub papierów wartościowych albo majątku czy też udziału w majątku dowolnego rodzaju;
- (b) urząd, posadę lub kontrakt;
- (c) spłatę, zwolnienie z pożyczki lub jej umorzenie, w całości lub w części;
- (d) wszelkie inne usługi lub korzyści, inne niż rozrywka, w tym ochronę przed odpowiedzialnością karną lub uszczerbkiem poniesionym, lub groźbą jego poniesienia – wskutek działania lub postępowania o charakterze dyscyplinarnym, cywilnym lub karnym, bez względu na to, czy zostało wszczęte, czy nie.
- (e) wykonanie lub powstrzymanie się od wykonania jakiegokolwiek prawa, uprawnienia lub obowiązku; oraz
- (f) ofertę, zobowiązanie lub obietnicę, warunkowe lub bezwarunkowe, jakiejkolwiek korzyści w rozumieniu poprzedzających liter (a), (b), (c), (d) i (e), z wyłączeniem dotacji wyborczej w rozumieniu Rozporządzenia o wyborach (o korupcyjnych i niezgodnych z prawem zachowaniach) (Rozdział 554), informacje o której figurują w zeznaniu wyborczym zgodnie z tym Rozporządzeniem (Zmieniono 33 z 1991 r., art. 2.; 10 z 2000 r., art. 47)

„pośrednik” oznacza urzędnika publicznego oraz każdą osobę zatrudnioną przez lub działającą w imieniu innej osoby;

„księgi bankowe” oznaczają-

- (a) wszelkie księgi, karty księgowo, zestawienia księgowo, księgi dzienne, księgi kasowe, księgi rachunkowe lub wszelkie inne księgi i dokumenty;
- (b) wszelkie czeki, vouchery, karty zapisu, raporty, pisma i wszelkie inne dokumenty; oraz
- (c) wszelkie kopie dokumentów, o których mowa w literze (a) lub (b), używane w toku codziennej działalności bankowej; (Zastąpiono 28 z 1980 r., art. 2)

„dziecko” oznacza również dziecko nieślubne lub adoptowane, przybrane oraz pasierbów i pasierbice;

„Komisarz” oznacza Komisarza – przewodniczącego Niezależnej Komisji Antykorupcyjnej, powołanego zgodnie z Ustawą zasadniczą, w tym Zastępcę Komisarza powołanego zgodnie z art. 6 Rozporządzenia o Niezależnej Komisji Antykorupcyjnej (Rozdział 204) oraz osobę pełniącą obowiązki Komisarza zgodnie z ustępem 7(2) tego Rozporządzenia; (Zastąpiono 1 z 2003 r., art. 3)

„księgi spółki” oznaczają roczne zeznanie podatkowe oraz sprawozdania finansowe, wszelkie księgi, dzienniki, księgi kasowe, księgi rachunkowe, raporty, pisma lub inne księgi i dokumenty używane w toku codziennej działalności spółki; (Zmieniono 28 z 1980 r., art. 2)

„sąd” oznacza również postępowanie w sądzie pokoju mające na celu przekazanie sprawy do rozpoznania i wszczęcia procesu zgodnie z ustępem 85 Rozporządzenia o sądach pokoju (Rozdział 227)

„dokument” oznacza wszelkie rejestry, księgi, zapisy, nagrania, zapisy komputerowe w dowolnej formie i wszelkie inne materiały (wytworzone mechanicznie, elektrycznie, ręcznie lub w jakikolwiek inny sposób); (Dodano 28 z 1980 r., art. 2)

„rozrywka” oznacza zapewnienie jedzenia lub picia przeznaczonego do spożycia wtedy, gdy jest ono oferowane, i wszelką rozrywkę z tym powiązaną lub zapewnianą w tym samym czasie;

„oficer śledczy” oznacza osobę upoważnioną przez Komisarza do wykonania uprawnień oficera śledczego zgodnie z niniejszym Rozporządzeniem; (Dodano 9 z 1974 r., art.2)

„rodzice” obejmuje również teściów i rodziców przybranych;

„urzędnik mianowany” oznacza-

- (a) osobę sprawującą urząd za wynagrodzeniem, stale lub tymczasowo, w Rządzie; oraz
- (b) następujące osoby (o ile nie należą one do osób, o których mowa w ustępie (a))-
 - (i) urzędnika rządowego wysokiego szczebla, powołanego zgodnie z Ustawą zasadniczą;
 - (ii) Organ ds. pieniężnych powołany zgodnie z artykułem 5A Rozporządzenia o Funduszu Wymiany (Rozdział 66) oraz wszelkie osoby mianowane zgodnie z artykułem 5A(3) tego Rozporządzenia;
 - (iii) Przewodniczącego Komisji ds. Służby Publicznej;
 - (iv) każdego funkcjonariusza Niezależnej Komisji Antykorupcyjnej;
 - (v) urzędników wymiaru sprawiedliwości sprawujących funkcje określone w Załączniku 1 do Rozporządzenia o Komisji ds. Zaleceń dla Urzędników Wymiaru Sprawiedliwości (Rozdział 92) oraz urzędników wymiaru sprawiedliwości powołanych przez Ministra Sprawiedliwości, a także urzędników wymiaru sprawiedliwości; (Dodano 14 z 2003 r., art. 13)

„zwierzchnik” obejmuje-

- (a) pracodawcę;

- (b) beneficjenta funduszu powierniczego;
- (c) majątek powierniczy, jak gdyby był on osobą;
- (d) osobę mającą prawo do udziału w majątku osoby zmarłej;
- (e) majątek osoby zmarłej, jak gdyby był on osobą; oraz
- (f) w przypadku pracownika organu administracji publicznej, organ administracji publicznej;

„organ administracji publicznej” oznacza-

- (a) Rząd;
- (b) Radę Wykonawczą;
- (c) Radę Legislacyjną;
- (d) (Uchylono 78 z 1999 r., art. 7)
- (da) każdą Radę Okręgową; (Dodano 42 z 1981 r., art. 27. Zmieniono 8 z 1999 r., art. 89)
- (db) (Uchylono 78 z 1999 r., art. 7)
- (e) wszelkie rady, komisje, komitety lub inne organy, wynagradzane lub nie, powołane przez Szefa Naczelnego lub Przewodniczącego Rady Wykonawczej; oraz (Zmieniono 1 z 2003 r., art. 3)
- (f) wszelkie rady, komisje, komitety lub inne organy określone w Załączniku 1; (Zmieniono 20 z 1999 r. art. 2)

„urzędnik publiczny” oznacza urzędnika mianowanego oraz każdego pracownika organu administracji publicznej, oraz- (Zmieniono 48 z 1996 r. art. 2; 14 z 2003 r., art. 13)

- (a) w przypadku organu administracji publicznej innego niż organ, o którym mowa w ustępie (aa), (b) lub (c) niniejszej definicji, każdego członka organu administracji publicznej; (Zmieniono 20 z 1999 r., art. 2)
- (b) w przypadku organu administracji publicznej określonego w Załączniku 2-
 - (i) osobę sprawującą urząd w organie administracji publicznej (inny niż urząd honorowy);
 - (ii) członka dowolnej rady, zarządu, komitetu lub innego organu organu administracji publicznej odpowiedzialnego za zarządzanie sprawami organu administracji publicznej; (Dodano 20 z 1999 r., art. 2)
- (b) w przypadku organu administracji publicznej będącego klubem lub stowarzyszeniem, każdego członka organu administracji publicznej, który-
 - (i) jest osobą sprawującą urząd w tym organie (inny niż urząd honorowy);
 - (ii) ponosi odpowiedzialność za zarządzanie jego sprawami;
- (c) w przypadku organu administracji publicznej będącego instytucją edukacyjną ustanowioną Rozporządzeniem lub zgodnie z nim działającą, każdego urzędnika tej instytucji oraz, z zastrzeżeniem ustępu (3), każdego członka rady, zarządu, komitetu lub innego organu tej instytucji, które same są organami administracji publicznej lub które-
 - (i) zostały utworzone na mocy Rozporządzenia dotyczącego instytucji lub zgodnie z nim;
 - (ii) są odpowiedzialne za prowadzenie spraw instytucji lub zarządzanie nimi (przy czym nie są to sprawy o charakterze wyłącznie społecznym, rekreacyjnym czy kulturalnym); oraz

- (iii) nie są wykluczone zgodnie z ustępem (3), bez względu na to, czy pracownik lub urzędnik wykonuje swoje obowiązki stale lub tymczasowo, za wynagrodzeniem lub nie, przy czym-
- (A) posiadanie przez tę osobę udziału w spółce, która jest organem administracji publicznej; lub
- (B) uprawnienie tej osoby do głosowania na zebraniach klubu lub stowarzyszenia, które jest organem administracji publicznej, nie oznacza samo z siebie, że osoba ta jest urzędnikiem publicznym; (Zastąpiono 50 z 1987 r., art. 2)

„małżonek małżonka” obejmuje konkubenta i konkubinę.

(2) Dla celów niniejszego Rozporządzenia-

- (a) osoba oferuje korzyść, jeżeli ona sama lub inna osoba działająca w jej imieniu pośrednio lub bezpośrednio daje, dostarcza lub wręcza bądź zgadza się, zobowiązuje lub obiecuje dać, dostarczyć lub wręczyć jakąkolwiek korzyść innej osobie lub na jej rzecz, bądź przekazać jej tę korzyść w zarząd powierniczy;
- (b) osoba zabiega o korzyść, jeżeli ona sama lub inna osoba działająca w jej imieniu bezpośrednio lub pośrednio żąda, zachęca do wręczenia, prosi o lub wykazuje chęć otrzymania jakiegokolwiek korzyści dla siebie lub innej osoby; oraz
- (c) osoba przyjmuje korzyść, jeżeli ona sama lub inna osoba działająca w jej imieniu bezpośrednio lub pośrednio przyjmuje lub zgadza się przyjąć, otrzymać lub uzyskać jakąkolwiek korzyść dla siebie lub innej osoby.

(3) Szef Naczelny może, w drodze ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym- (Zmieniono 1 z 2003 r., art.3) –

- (a) wyłączyć, dla celów definicji „urzędnika publicznego” w ustępie (1), dowolną radę, zarząd, komitet lub inny organ instytucji edukacyjnej określonej w ogłoszeniu;
- (b) wyłączyć z definicji „urzędnika publicznego” członka dowolnej rady, zarządu, komitetu lub innego organu instytucji edukacyjnej, który w innym przypadku z racji sprawowanej funkcji podlegałby tej definicji. (Dodano 50 z 1987 r., art. 2) (Zmieniono 14 z 2003 r., art. 13)

Artykuł 3 – Zabieganie o korzyść i przyjmowanie korzyści

CZEŚĆ II

PRZESTĘPSTWA

Każdy urzędnik mianowany, który bez ogólnego lub szczególnego zezwolenia Szefa Naczelnego zabiega o korzyść lub ją przyjmuje, popełnia przestępstwo.
(Zmieniono 1 z 2003 r., art. 3; 14 z 2003 r., art. 14)

Uwaga:

Dla celów niniejszego ustępu Powiadomienie o Przyjmowaniu Korzyści (Zezwolenie Szefa Naczelnego) z 2007 r. zostało wydane przez Szefa Naczelnego i opublikowane jako G.N. 1133 w Dzienniku Urzędowym HKSAR Gazette (Nr 7 Tom 11) 16 lutego 2007 r.

Artykuł 4 – Korupcja

- (1) Ktokolwiek, w Hongkongu lub za granicą, bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia oferuje korzyść urzędnikowi publicznemu w ramach zachęty, nagrody lub inaczej, w zamian za- (Zmieniono 28 z 1980 r., art. 3)
- (a) wykonanie lub powstrzymanie się od wykonania czynności w ramach jego uprawnień jako urzędnika publicznego;
 - (b) przyspieszenie, opóźnienie, przeszkodzenie lub zapobieżenie wykonania czynności przez niego lub innego urzędnika publicznego w ramach jego uprawnień jako urzędnika publicznego; lub
 - (c) pomaganie, faworyzowanie, utrudnianie lub opóźnianie działań jakiejś osoby podczas transakcji z organem administracji publicznej, popełnia przestępstwo.
- (2) Urzędnik publiczny, który w Hongkongu lub za granicą, bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia zabiega o korzyść lub przyjmuje korzyść w ramach zachęty, nagrody lub inaczej, w zamian za- (Zmieniono 28 z 1980 r., art. 3)
- (a) wykonanie lub powstrzymanie się od wykonania czynności w ramach swoich uprawnień jako urzędnika publicznego;
 - (b) przyspieszenie, opóźnienie, przeszkodzenie lub zapobieżenie wykonania czynności przez siebie lub innego urzędnika publicznego w ramach swoich uprawnień jako urzędnika publicznego; lub
 - (c) pomaganie, faworyzowanie, utrudnianie lub opóźnianie działań jakiejś osoby podczas transakcji z organem administracji publicznej, popełnia przestępstwo.
- (3) Jeżeli urzędnik publiczny, inny niż urzędnik mianowany zabiega o korzyść lub przyjmuje korzyść za zezwoleniem organu administracji publicznej, którego jest pracownikiem, a zezwolenie to jest zgodne z ustępem (4), ani on, ani osoba, która zaoferowała mu korzyść, nie popełniają przestępstwa zgodnie z niniejszym artykułem. (Dodano 28 z 1980 r., art. 3. Zmieniono 14 z 2003 r., art. 15)
- (4) Dla celów ustępu (3) zezwolenie powinno mieć formę pisemną oraz-
- (a) zostać udzielone przed zaoferowaniem korzyści, ubieganiem się o nią lub jej przyjęciem; lub
 - (b) w każdym przypadku, w którym korzyść zaoferowano lub przyjęto bez uprzedniego zezwolenia, należy je uzyskać lub go udzielić jak najszybciej po złożeniu oferty lub przyjęciu korzyści, przy czym dla celów ustępu (3) zezwolenie takie jest skuteczne, o ile organ administracji publicznej przed jego udzieleniem posiada wiedzę o okolicznościach, w jakich będzie ono wymagane. (Dodano 28 z 1980 r., art. 3)

Artykuł 5 – Łapówka za udzielenie pomocy itp. w związku z przyznaniem kontraktu

- (1) Ktokolwiek bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia oferuje korzyść urzędnikowi publicznemu w ramach zachęty, nagrody lub inaczej w zamian za udzielenie przez tego urzędnika pomocy lub użycie wpływów w celu-
- (a) promowania, zawarcia lub pozyskania-

- (i) kontraktu z organem administracji publicznej na wykonanie dowolnych prac, zapewnienie usług, wykonanie czegokolwiek lub dostarczenie jakichkolwiek artykułów, materiałów lub substancji, lub
 - (ii) każdego subkontraktu na wykonanie dowolnych prac, zapewnienie usług, wykonanie czegokolwiek lub dostarczenie jakichkolwiek artykułów, materiałów lub substancji w ramach kontraktu z organem administracji publicznej; lub
- (b) zapłaty ceny, wynagrodzenia lub środków pieniężnych określonych w takim kontrakcie lub subkontrakcie, o których mowa powyżej, popełnia przestępstwo.
- (2) Urzędnik publiczny, który bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia zabiega o korzyść lub przyjmuje korzyść w ramach zachęty, nagrody lub inaczej, w zamian za udzielenie przez siebie pomocy lub użycie wpływów w celu–
- (a) promowania, zawarcia lub pozyskania; lub
 - (b) zapłaty ceny, wynagrodzenia lub środków pieniężnych określonych w kontrakcie lub subkontrakcie, o których mowa w ustępie (1), popełnia przestępstwo.

Artykuł 6 – Łapówka za wycofanie się z przetargu

- (1) Ktokolwiek, bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia oferuje korzyść innej osobie w ramach zachęty, nagrody lub inaczej, w zamian za wycofanie się z przetargu lub powstrzymanie się od zorganizowania przetargu na jakikolwiek kontrakt z organem administracji publicznej na wykonanie dowolnych prac, zapewnienie usług, wykonanie czegokolwiek lub dostarczenie jakichkolwiek artykułów, materiałów lub substancji, popełnia przestępstwo.
- (2) Ktokolwiek bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia zabiega o korzyść lub przyjmuje korzyść w ramach zachęty, nagrody lub inaczej, w zamian za wycofanie się z przetargu lub powstrzymanie się od zorganizowania przetargu na kontrakt, o którym mowa w ustępie (1), popełnia przestępstwo.

Artykuł 7 – Łapówka w związku z aukcjami

- (1) Ktokolwiek, bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia oferuje korzyść innej osobie w ramach zachęty, nagrody lub inaczej, w zamian za powstrzymanie się przez tę osobę od udziału w licytacji na aukcji prowadzonej przez organ administracji publicznej lub w jego imieniu, popełnia przestępstwo.
- (2) Ktokolwiek, bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia zabiega o korzyść lub przyjmuje korzyść w ramach zachęty, nagrody lub inaczej, w zamian za powstrzymanie się od udziału w licytacji na aukcji prowadzonej przez organ administracji publicznej lub w jego imieniu, popełnia przestępstwo.

Artykuł 8 – Korumpowanie urzędników publicznych podczas transakcji z organami administracji publicznej

- (1) Ktokolwiek bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia podczas transakcji dowolnego rodzaju z organami rządowymi – departamentem, urzędem czy jednostką rządową – oferuje korzyść urzędnikowi mianowanemu zatrudnionemu w danym departamencie, urzędzie czy jednostce rządowej, popełnia przestępstwo. (Zmieniono 14 z 2003 r., art. 16)
- (2) Ktokolwiek bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia podczas transakcji dowolnego rodzaju z organem administracji publicznej oferuje korzyść urzędnikowi publicznemu zatrudnionemu w tym organie, popełnia przestępstwo.

Artykuł 9 – Transakcje korupcyjne zawierane przez pośredników

- (1) Pośrednik, który bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia zabiega o korzyść lub przyjmuje korzyść w ramach zachęty, nagrody lub inaczej, w zamian za-
- (a) wykonanie lub powstrzymanie się od wykonania czynności w związku ze sprawami czy działalnością swojego przełożonego; lub
 - (b) faworyzowanie lub okazywanie niechęci bądź powstrzymywanie się od faworyzowania lub okazywania niechęci dowolnej osobie w związku ze sprawami czy działalnością swojego przełożonego,
- popełnia przestępstwo.
- (2) Ktokolwiek bez uprawnienia lub zasadnego usprawiedliwienia oferuje korzyść pośrednikowi w ramach zachęty, nagrody lub inaczej, w zamian za-
- (a) wykonanie lub powstrzymanie się od wykonania czynności w związku ze sprawami czy działalnością jego przełożonego; lub
 - (b) faworyzowanie lub okazywanie niechęci bądź powstrzymywanie się od faworyzowania lub okazywania niechęci dowolnej osobie w związku ze sprawami czy działalnością jego przełożonego,
- popełnia przestępstwo.
- (3) Pośrednik, który z zamiarem oszukania swojego przełożonego wykorzystuje jakikolwiek rachunek, zestawienie lub inny dokument-
- (a) którym przełożony jest zainteresowany; oraz
 - (b) który zawiera oświadczenie niezgodne z prawdą, błędne lub wadliwe w istotnym szczególe; oraz
 - (c) które zgodnie z jego wiedzą ma wprowadzić przełożonego w błąd,
- popełnia przestępstwo.
- (4) Jeżeli pośrednik zabiega o korzyść lub ją przyjmuje za zezwoleniem swojego przełożonego, przy czym zezwolenie to jest zgodne z ustępem (5), ani on, ani osoba, która zaoferowała mu korzyść, nie popełniają przestępstwa zgodnie z ustępami (1) i (2). (Zastąpiono 28 z 1980 r., art. 4)
- (5) Dla celów ustępu (4) zezwolenie powinno-
- (a) zostać udzielone przed zaoferowaniem korzyści, ubieganiem się o nią lub jej przyjęciem; lub
 - (b) w każdym przypadku, w którym korzyść zaoferowano lub przyjęto bez uprzedniego zezwolenia, należy je uzyskać lub go udzielić jak najszybciej po

złożeniu oferty lub przyjęciu korzyści, przy czym dla celów ustępu (4) zezwolenie takie jest skuteczne, o ile przełożony przed jego udzieleniem posiada wiedzę o okolicznościach, w jakich będzie ono wymagane. (Dodano 28 z 1980 r., art. 4)

Artykuł 10 – Posiadanie majątku pochodzącego z nieujawnionych źródeł

(1) Ktokolwiek, będąc urzędnikiem mianowanym-
(Zmieniono 14 z 2003 r., art. 17)

(a) prowadzi tryb życia na poziomie niewspółmiernym do oficjalnych zarobków uzyskiwanych obecnie lub w przeszłości; lub

(b) dysponuje środkami pieniężnymi lub majątkiem niewspółmiernym do oficjalnych zarobków uzyskiwanych obecnie lub w przeszłości, o ile nie udzieli sądowi przekonujących wyjaśnień-co do prowadzonego poziomu życia oraz tego, w jaki sposób wszedł w posiadanie środków pieniężnych i majątku, popełnia przestępstwo.

(2) Jeżeli w wyniku postępowania antykorupcyjnego zgodnie z ustępem (1)(b) sąd poweźmie przekonanie, że ze względu na bliskie stosunki z oskarżonym i inne okoliczności istnieją powody, aby wierzyć, że jakaś osoba dysponuje środkami pieniężnymi lub majątkiem powierzonym przez oskarżonego lub nabyła takie środki lub majątek w charakterze darowizny od oskarżonego, takie środki pieniężne lub majątek, wobec braku przeciwnych dowodów, zostają uznane za będące w posiadaniu oskarżonego. (Dodano 9 z 1974 r., art. 3. Zmieniono 48 z 1996 r., art. 3)

(3)–(4) (Uchylono 56 z 1973 r., art. 2)

(5) W niniejszym artykule termin „oficjalne zarobki” obejmuje rentę lub emeryturę wypłacaną na mocy Rozporządzenia o emeryturach (Rozdział 89), Rozporządzenia o świadczeniach emerytalnych (Rozdział 99) oraz Rozporządzenia o świadczeniach emerytalnych (dla urzędników wymiaru sprawiedliwości) (Rozdział 401). (Zmieniono 36 z 1987 r., art. 44; 85 z 1988 r., art. 51)

Artykuł 11 - Łapownictwo czynne i łapownictwo bierne, odpowiedzialność za usiłowanie udolne, nieudolne itp.

(1) Jeżeli w trakcie postępowania antykorupcyjnego zgodnie z dowolnym artykułem niniejszej Części dowiedzione zostanie, że oskarżony przyjął korzyść, wierząc lub podejrzewając – bądź mając podstawy do dania wiary lub powzięcia podejrzeń – że korzyść zaoferowano mu w ramach zachęty, nagrody lub inaczej, w zamian za wykonanie przez niego lub powstrzymanie się od wykonania czynności, o których mowa w tym artykule, okoliczności łagodzącej nie może stanowić fakt, że-

(a) oskarżony nie miał faktycznych uprawnień, praw ani okazji do wykonania tej czynności lub powstrzymania się od jej wykonania;

(b) oskarżony przyjął korzyść bez zamiaru wykonania tej czynności lub powstrzymania się od jej wykonania;

(c) oskarżony faktycznie nie wykonał ani nie powstrzymał się od wykonania tej czynności.

(2) Jeżeli w trakcie postępowania antykorupcyjnego zgodnie z dowolnym artykułem niniejszej Części dowiedzione zostanie, że oskarżony zaoferował korzyść dowolnej osobie w ramach zachęty, nagrody lub inaczej, w zamian za wykonanie przez tę osobę lub powstrzymanie się od wykonania czynności, o których mowa w tym artykule, wierząc lub podejrzewając – bądź mając podstawy do dania wiary lub powzięcia podejrzeń – że osoba ta ma uprawnienia, prawo lub okazję do wykonania tej czynności lub powstrzymania się od jej wykonania, okoliczności łagodzącej nie może stanowić fakt, że osoba taka nie miała stosownych uprawnień, praw ani okazji.

Artykuł 12 - Wymiar kary

Uwagi

Poprawki wprowadzone wstecznie – patrz 25 z 1998 r., art. 2; 1 z 2003 r., art. 3

(1) Osoba, która popełniła przestępstwo, o którym mowa w niniejszej Części, inne niż wymienione w artykule 3-

(a) w przypadku wyroku skazującego pod zarzutem popełnienia-

(i) przestępstwa z artykułu 10, podlega karze grzywny w wysokości \$1000000 oraz karze 10 lat pozbawienia wolności;

(ii) przestępstwa z artykułu 5 lub 6, podlega karze grzywny w wysokości \$500000 oraz karze 10 lat pozbawienia wolności;

(iii) innego przestępstwa na mocy tej Części, podlega karze grzywny w wysokości \$500000 oraz karze 7 lat pozbawienia wolności, oraz (Zastąpiono 50 z 1987 r., art. 3)

(b) w przypadku łącznego wyroku skazującego pod zarzutem popełnienia-

(i) przestępstwa z artykułu 10, podlega karze grzywny w wysokości \$500000 oraz karze 3 lat pozbawienia wolności; oraz

(ii) innego przestępstwa na mocy tej Części, podlega karze grzywny w wysokości \$100000 oraz karze 3 lat pozbawienia wolności, oraz (Zastąpiono 50 z 1987 r., art. 3) oraz podlega nakazowi zapłaty na rzecz osoby lub organu administracji publicznej w sposób określony przez sąd kwoty lub równowartości otrzymanej korzyści lub jej części, zgodnie z postanowieniem sądu. (Zmieniono 28 z 1980 r., art. 5)

(2) Osoba, która popełniła przestępstwo z artykułu 3, podlega w przypadku wyroku skazującego karze grzywny w wysokości \$100000 oraz karze 1 roku pozbawienia wolności, oraz podlega nakazowi zapłaty na rzecz rządu w sposób określony przez sąd kwoty lub równowartości otrzymanej korzyści lub jej części, zgodnie z postanowieniem sądu. Zmieniono 9 z 1974 r., art. 4; 28 z 1980 r., art. 5; 1 z 2003 r., art. 3).

(3) Oprócz kar nałożonych zgodnie z ustępem (1) sąd może nakazać osobie skazanej za popełnienie przestępstwa z artykułu (10) (1) (b) zapłatę na rzecz rządu- (Zmieniono 1 z 2003 r., art. 3)

(a) sumy nieprzekraczającej kwoty środków pieniężnych; lub

(b) sumy nieprzekraczającej wartości majątku, którego nabycia osoba ta nie mogła wyjaśnić w sposób dla sądu przekonujący (Dodano 9 z 1974 r., art. 4)

(4) Nakaz zgodnie z ustępem (3) może zostać wyegzekwowany w taki sam sposób jak wyrok Sądu Najwyższego w sprawach cywilnych. (Dodano 9 z 1974 r., art. 4. Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)

(5) Można wydać nakaz na mocy ustępu (3) w odniesieniu do przestępstwa z artykułu 10(1)(b) w przypadku gdy fakty, na podstawie których popełniono przestępstwo, miały miejsce przed 15 lutego 1974 r. (Dodano 61 z 1980 r., art. 2)

Artykuł 12 A – Zmowa

Uwagi

Z powodu ograniczeń technicznych, artykuły 12AA, 12AB oraz 12AC niniejszego Rozporządzenia umieszczono po artykule 12A w systemie BLIS. Właściwa kolejność artykułów to „12AA, 12AB, 12AC, 12A”.

(1) Osoba oskarżona o znowę w celu popełniania przestępstwa, o którym mowa w niniejszej Części, odpowiada, jak sprawca takiego przestępstwa, a wszelkie zasady dotyczące dowodów, mające zastosowanie w postępowaniu dowodowym, mają zastosowanie w przypadku dowodu znowy w celu popełnienia przestępstwa.

(2) Uprawnienia dochodzeniowo-śledcze nałożone na mocy Części III niniejszego Rozporządzenia mają zastosowanie w odniesieniu do znowy w celu popełnienia przestępstwa zgodnie z niniejszym Rozporządzeniem w taki sam sposób, jak do samego przestępstwa. (Dodano 28 z 1980 r., art. 6)

Artykuł 12 AA – Konfiskata mienia

Uwagi

1. Z powodu ograniczeń technicznych, artykuły 12AA, 12AB oraz 12AC niniejszego Rozporządzenia umieszczono po artykule 12A w systemie BLIS. Właściwa kolejność artykułów to „12AA, 12AB, 12AC, 12A”. 2. Poprawki wprowadzone wstecznie – patrz 1 z 2003 r., art. 3

(1) Zgodnie z niniejszym artykułem, jeżeli osoba została skazana pod zarzutem popełnienia przestępstwa z artykułu 10(1)(b) sąd może, oprócz kary nałożonej zgodnie z artykułem 12(1), nakazać konfiskatę wszelkich środków pieniężnych lub majątku-

(a) który, jak ustalono w śledztwie, znajduje się w dyspozycji tej osoby zgodnie z artykułem 10, oraz

(b) w kwocie lub o wartości nieprzekraczającej kwoty lub wartości środków pieniężnych lub majątku, których nabycia osoba ta nie mogła wyjaśnić w sposób dla sądu przekonujący.

(2) Wniosek o wydanie nakazu, o którym mowa w artykule (1) składa Sekretarz ds. Sprawiedliwości w terminie 28 dni od daty skazania. (Poprawiono L.N. 362 z 1997 r.)

(3) Nakazu, o którym mowa w ustępie (1), nie można wydać w stosunku do środków pieniężnych lub majątku należących do osoby innej niż osoba skazana, chyba że osobę tę uprzedzono z zasadnym wyprzedzeniem, że nakaz taki zostanie wydany, i miała ona możliwość podać przyczyny, dla których nakaz nie powinien zostać w stosunku do niej wydany.

(4) Nakazu, o którym mowa w ustępie (1), nie można wydać w stosunku do środków pieniężnych lub majątku należących do osoby innej niż osoba skazana, jeżeli osoba ta

w jakimkolwiek postępowaniu przedstawi sądowi zgodnie z ustępem (3) wystarczający dowód na to, że-

- (a) działała w dobrej wierze w odniesieniu do okoliczności, w których weszła w posiadanie środków pieniężnych lub majątku; oraz
 - (b) w stosunku do środków pieniężnych i majątku działała tak, że wydanie nakazu w takich okolicznościach byłoby niesprawiedliwe.
- (5) Żaden zapis w ustępie (4) nie ogranicza swobodnej decyzji sądu w sprawie rezygnacji z wydania nakazu zgodnie z ustępem (1) na podstawie innej niż określona w ustępie (4).
- (6) Nakaz, o którym mowa w ustępie (1), może-
- (a) zostać wydany na takich warunkach, jakie sąd uzna za stosowne we wszelkich okolicznościach sprawy; oraz
 - (b) zostać wydany w odniesieniu do przestępstwa, o którym mowa w artykule 10 (1)(b), w przypadku gdy fakty prowadzące do przestępstwa miały miejsce przed datą wejścia w życie znowelizowanego Rozporządzenia o przeciwdziałaniu korupcji z 1987 r. (50 z 1987 r.).
- (7) Sąd może wydać jednocześnie nakaz zgodnie z ustępem (1) oraz artykułem 12(3) w odniesieniu do tego samego przestępstwa, jednakże nie może wydać nakazów na mocy obu tych postanowień w odniesieniu do tych samych środków pieniężnych i majątku.
- (8) Nakaz wydany zgodnie z ustępem (1) może zawierać postanowienie o przejęciu środków pieniężnych lub majątku, których dotyczy, oraz o zbyciu takich środków lub majątku przez rząd lub w imieniu rządu. (Poprawiono 1 z 2003 r., art. 3) (Dodano 50 z 1987 r., art. 4)

Artykuł 12 AB – Odwołanie się od nakazu konfiskaty

Uwagi

Z powodu ograniczeń technicznych, artykuły 12AA, 12AB oraz 12AC niniejszego Rozporządzenia umieszczono po artykule 12A w systemie BLIS. Właściwa kolejność artykułów to „12AA, 12AB, 12AC, 12A”.

- (1) Zgodnie z niniejszym artykułem, w przypadku gdy wydano nakaz zgodnie z artykułem 12AA w odniesieniu do środków pieniężnych lub majątku osoby innej niż osoba skazana, osoba ta może w terminie 28 dni od daty wydania nakazu złożyć odwołanie do Sądu Apelacyjnego.
- (2) W przypadku złożenia odwołania zgodnie z niniejszym artykułem Sąd Apelacyjny może-
 - (a) podtrzymać nakaz, wprowadzając do niego zmiany lub nie; lub
 - (b) uchylić nakaz i wydać kolejny (lub nie), zgodnie z artykułem 12AA, jeżeli uzna to za stosowne.
- (3) Tryb postępowania zgodnie z niniejszym artykułem nie powoduje zawieszenia wykonania nakazu, o ile sąd, który wydał nakaz, lub Sąd Apelacyjny nie zadecydują inaczej, a wszelkie warunki zawieszenia wykonania nakazu, takie jak koszty, udzielenie zabezpieczenia i inne, ustala sąd według swojego uznania.
- (4) Zgodnie z niniejszym artykułem odwołanie składa się w sposób i na warunkach określonych w ustępie (5).

(5) W celach niniejszego artykułu zasady postępowania może ustalić Komisja ds. Zasad Postępowania Karnego powołana zgodnie z artykułem 9 Rozporządzenia o postępowaniu karnym (Rozdział 221). (Zmieniono 13 z 1995 r., art. 28)

(6) Żaden zapis niniejszego artykułu nie stanowi uszczerbku ani nie wpływa na prawo osoby skazanej do złożenia apelacji od wyroku zgodnie z Częścią IV Rozporządzenia o postępowaniu karnym (Rozdział 221). (Dodano 50 z 1987 r., art. 4)

Artykuł 12AC – Koszty postępowania w przypadku nakazu konfiskaty

Uwagi

1. Z powodu ograniczeń technicznych, artykuły 12AA, 12AB oraz 12AC niniejszego Rozporządzenia umieszczono po artykule 12A w systemie BLIS. Właściwa kolejność artykułów to „12AA, 12AB, 12AC, 12A”. 2. Poprawki wprowadzone wstecznie – patrz 25 z 1998 r., art. 2

(1) Sąd lub Sąd Apelacyjny, w zależności od przypadku, może, jeśli uzna to za stosowne, zwrócić dowolnej osobie zasadne koszty sądowe, które poniosła w postępowaniu w związku z

(a) wydaniem nakazu zgodnie z artykułem 12AA; lub

(b) odwołaniem zgodnie z artykułem 12AB, w przypadku gdy nakazu takiego nie wydano lub gdy został on uchylony.

(2) Koszty podlegające zwrotowi zgodnie z ustępem (1), zostaną-

(a) ustalone przez Sekretarza Sądu Najwyższego, z wyjątkiem sytuacji, w których kwotę ustalił sąd lub Sąd Apelacyjny, oraz (Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)

(b) wypłacone z budżetu ogólnego (Dodano 50 z 1987 r., art. 4)

Artykuł 13 – Szczególne uprawnienia dochodzeniowo-śledcze

Uwagi

Poprawki wprowadzone wstecznie – patrz 25 z 1998 r., art. 2

CZĘŚĆ III

UPRAWNIENIA DOCHODZENIOWO-ŚLEDTCZE

(1) Jeżeli Komisarz uzyskał pewność, że istnieją uzasadnione powody, aby wierzyć, że –

(a) popełniono przestępstwo podlegające niniejszemu Rozporządzeniu; oraz

(b) w celu przeprowadzenia dochodzenia w związku z tym przestępstwem konieczne jest zapoznanie się z takimi dokumentami, jak: rachunek akcji, rachunek zakupów, rachunek klubu, rachunek subskrypcyjny, rachunek inwestycyjny, rachunek powierniczy, rachunek funduszu wzajemnego lub powierniczego, rachunek wydatków, rachunek bankowy lub inny rachunek dowolnego rodzaju, a także księgi bankowe, księgi spółki, dokumenty lub inne

artykuły należące do osoby lub związane z osobą wymienioną na piśmie lub wskazaną w inny sposób przez Komisarza, może on w tym celu upoważnić na piśmie dowolnego funkcjonariusza śledczego – który, jeśli to wymagane, musi okazać takie pisemne upoważnienie – do-

(i) zbadania i przeprowadzenia kontroli takich rachunków, ksiąg lub dokumentów lub innych artykułów należących do osoby lub związanych z osobą wymienioną na piśmie lub wskazaną w inny sposób przez Komisarza;

(ii) zażądania od dowolnej osoby okazania takich rachunków, ksiąg lub dokumentów lub innych artykułów należących do osoby lub związanych z osobą wymienioną na piśmie lub wskazaną w inny sposób przez Komisarza, koniecznych w toku dochodzenia, oraz do ujawnienia wszelkich związanych z tym informacji, a także do sporządzenia kopii takich rachunków, ksiąg lub dokumentów bądź stosownego ich fragmentu oraz do sfotografowania każdego stosownego artykułu.

(Zastąpiono 48 z 1996 r., art. 4)

(1A) Bez rozpatrzenia przez Sąd Pierwszej Instancji wniosku ex parte na posiedzeniu niejawnym i udzielenia zgody Komisarz nie może wydać upoważnienia, na podstawie którego od osoby podejrzaney o popełnienie przestępstwa zgodnie z niniejszym Rozporządzeniem wymagane jest spełnienie wymogów, o których mowa w ustępie (1)(i) oraz (ii). (Dodano 48 z 1996 r., art. 4)

(1B) Sąd Pierwszej Instancji nie może udzielić zgody na wydanie upoważnienia zgodnie z ustępem (1) (i) oraz (ii), chyba że po rozpatrzeniu wniosku zgodnie z ustępem (1A) uzyskał pewność co do spraw, wobec których Komisarz powziął wiedzę zgodnie z ustępem (1).

(Dodano 48 z 1996 r., art. 4)

(2)

(a) Uznaje się, że każde upoważnienie udzielone na mocy ustępu (1) upoważnia również funkcjonariusza śledczego do żądania od dowolnej osoby udzielenia informacji na temat tego, czy w dowolnym banku, w spółce lub innym miejscu istnieje jakikolwiek rachunek, księga lub dokument bądź artykuł podlegający dochodzeniu, kontroli lub okazaniu na podstawie takiego upoważnienia. (Zmieniono 9 z 1974 r., art. 5; 50 z 1987 r., art. 5; 48 z 1996 r., art. 4)

(b) Żądanie zgodne z literą (a) musi mieć formę pisemną, a każde zawarte w nim oświadczenie dotyczące istnienia stosownego upoważnienia zgodnego z ustępem (1) uznaje się za zgodne z prawdą i akceptuje je bez konieczności okazywania dalszych dowodów tego faktu.

(3) Osoba, od której zgodnie z prawem żąda się na mocy niniejszego artykułu ujawnienia funkcjonariuszowi śledczemu upoważnionemu zgodnie z ustępem (1) informacji lub okazania rachunków, ksiąg lub dokumentów bądź innych artykułów, powinna, z zastrzeżeniem postanowień innych Rozporządzeń lub przepisów prawa stanowiących inaczej – z wyjątkiem wyłącznie przepisów artykułu 4 Rozporządzenia o Urzędzie Skarbowym (Rozdział 112) – zastosować się do tego żądania, a każdy, kto tego nie uczyni bez uzasadnionej przyczyny lub kto utrudnia funkcjonariuszowi śledczemu wykonywanie upoważnienia udzielonego zgodnie z ustępem (1), popełnia przestępstwo i podlega wyrokowi skazującemu i karze grzywny w wysokości \$20000 oraz karze 1 roku pozbawienia wolności. (Zmieniono 9 z 1974 r., art. 5; L.N. 374 z 1991 r., 48 z 1996 r., art. 4)

(4) Ktokolwiek składa fałszywe oświadczenie o udzieleniu stosownego upoważnienia zgodnie z ustępem (1), popełnia przestępstwo i podlega wyrokowi skazującemu oraz karze grzywny w wysokości \$20000 i karze 1 roku pozbawienia wolności. (Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)

Artykuł 13A – Nakaz udostępnienia materiałów i udzielania pomocy

Uwagi

Poprawki wprowadzone wstecznie – patrz 25 z 1998 r., art. 2

(1) Komisarz lub funkcjonariusz śledczy po uzyskaniu zgody Komisarza lub jego Zastępcy może w celu przeprowadzenia dochodzenia lub postępowania w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, złożyć do Sądu Pierwszej Instancji w celu rozpatrzenia na posiedzeniu niejawnym wnioski ex parte o wydanie nakazu zgodnie z ustępem (2), w związku z konkretnym materiałem lub materiałem o konkretnym opisie, będącym w posiadaniu Komisarza Urzędu Skarbowego lub urzędnika departamentu Urzędu Skarbowego,.

(Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)

(2) Zgodnie z ustępem (6) Sąd Pierwszej Instancji, jeżeli z chwilą otrzymania wniosku jest przekonany o tym, że-

(a) istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że popełniono przestępstwo podlegające niniejszemu Rozporządzeniu;

(b) istnieją uzasadnione powody, aby wierzyć, że materiał, którego dotyczy wniosek, ma znaczenie dla dochodzenia lub postępowania, o którym mowa we wniosku; oraz

(c) istnieją uzasadnione powody, aby wierzyć, że w interesie publicznym leży, ze względu na-

(i) wagę przestępstwa, którego popełnienie się podejrzewa;

(ii) możliwość przeprowadzenia skutecznego dochodzenia, jeżeli nakaz, o którym mowa w niniejszym ustępie, nie zostanie wydany;

(iii) korzyść znaczenia dla dochodzenia lub postępowania, w przypadku gdy materiał zostanie na tej podstawie okazany lub udostępniony; oraz

(iv) interes publiczny, który wymaga zachowania poufności informacji dotyczących spraw osób, o których wiedzę może powziąć Komisarz Urzędu Skarbowego lub urzędnik departamentu Urzędu Skarbowego w trakcie pełnienia swoich obowiązków zgodnie z Rozporządzeniem o Urzędzie Skarbowym (Rozdział 112), może wydać nakaz,

aby Komisarz Urzędu Skarbowego lub urzędnik departamentu Urzędu Skarbowego-

(i) -

(A) okazał Komisarzowi lub funkcjonariuszowi śledczemu materiał, aby można go było zabrać;

(B) zapewnił im dostęp do materiału na okres wyszczególniony we nakazie;

(ii) w odniesieniu do materiału, udzielił Komisarzowi lub funkcjonariuszowi śledczemu pomocy w wykonywaniu ich uprawnień

lub obowiązków zgodnie z niniejszym Rozporządzeniem, jakiej mogą oni zasadnie wymagać w zależności od przypadku.

- (3) Okres wyszczególniony w nakazie zgodnym z ustępem (2) wynosi 7 dni, chyba że Sąd Pierwszej Instancji uzna, że w danych okolicznościach bardziej stosowny będzie dłuższy lub krótszy okres. (Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)
- (4) W przypadku gdy wydany zostanie nakaz zgodnie z ustępem (2), Komisarz Urzędu Skarbowego lub urzędnik departamentu Urzędu Skarbowego powinien, z zastrzeżeniem przepisów prawa stanowiących inaczej, w tym przepisów artykułu 4 Rozporządzenia o Urzędzie Skarbowym (Rozdział 112) oraz artykułów 13 i 14 niniejszego Rozporządzenia, zastosować się do warunków nakazu w terminie przewidzianym w tym nakazie.
- (5) W celu wniesienia oskarżenia w sprawie o popełnienie przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, w przypadku wydania nakazu zgodnie z ustępem (2), dostarczenie przez Komisarza Urzędu Skarbowego lub urzędnika departamentu Urzędu Skarbowego dowodów dotyczących konkretnego materiału lub materiału o konkretnym opisie, w związku z którym wydano nakaz, nie podlega obowiązkowi zachowania poufności ani innym ograniczeniom dotyczącym ujawniania informacji, nałożonych przez artykuł 4 Rozporządzenia o Urzędzie Skarbowym (Rozdział 112) lub w inny sposób.
- (6) W przypadku gdy wniosek zgodny z ustępem (1) dotyczy materiału o konkretnym opisie, można wydać nakaz zgodny z ustępem 2 jedynie wtedy, gdy wniosek dotyczący konkretnego materiału nie ma praktycznego zastosowania.
- (7) W przypadku gdy materiał, którego dotyczy wniosek zgodny z niniejszym ustępem, składa się z informacji utrwalonych w nieczytelnej formie-
 - (a) nakaz wydany zgodnie z ustępem (2)(i)(A) będzie miał skutek taki, jak nakaz okazania materiału w formie, w której materiał ten można zabrać; oraz
 - (b) nakaz wydany zgodnie z ustępem (2)(i)(B) będzie miał skutek taki, jak nakaz zapewnienia dostępu do materiału w formie, w której materiał ten jest widzialny i czytelny.
- (8) W przypadku gdy materiał, którego dotyczy nakaz zgodny z ustępem (2)(i), dotyczy informacji utrwalonych w sposób inny niż w formie czytelnej, Komisarz lub funkcjonariusz śledczy może w drodze powiadomienia na piśmie zażądać od Komisarza Urzędu Skarbowego lub urzędnika departamentu Urzędu Skarbowego okazania materiału w formie widzialnej, czytelnej i nadającej się do zabrania.
- (9) Komisarz lub funkcjonariusz śledczy może w drodze powiadomienia na piśmie-
 - (a) przedłużyć okres wyszczególniony w nakazie zgodnie z ustępem (2), przy czym każde takie przedłużenie uznaje się za nakaz wydany przez Sąd Pierwszej Instancji zgodnie z ustępem (2), o którym mowa w niniejszym punkcie;
 - (b) zwolnić Komisarza Urzędu Skarbowego lub urzędnika departamentu Urzędu Skarbowego z dowolnego obowiązku okazania materiału w formie, w której został utrwalony, wynikającego z nakazu opisanego w ustępie (8).
- (10) Komisarz lub funkcjonariusz śledczy może sfotografować lub skopiować wszelkie materiały okazane zgodnie z niniejszym ustępem. (Dodano 48 z 1996 r., art. 5)

Artykuł 13B – Ujawnianie informacji uzyskanych zgodnie z artykułem 13A

W przypadku gdy zgodnie z Artykułem 13A od Komisarza Urzędu Skarbowego lub urzędnika departamentu Urzędu Skarbowego uzyskano informację podlegającą obowiązkowi zachowania poufności zgodnie z Rozporządzeniem o Urzędzie Skarbowym (Rozdział 112), informację tę Komisarz lub funkcjonariusz śledczy może ujawnić wyłącznie Sekretarzowi ds. Sprawiedliwości, dla celów postępowania lub oskarżenia w związku z popełnieniem przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu. (Dodano 48 z 1996 r., art. 5. Zmieniono L.N. 362 z 1997 r.)

Artykuł 13C – Ograniczenie dotyczące publikowania informacji ujawnionych zgodnie z artykułem 13B

- (1) Niniejszy artykuł dotyczy-
- (a) informacji opisanej w artykule 13B, dostarczonej Komisarzowi Urzędu Skarbowego lub urzędnikowi departamentu Urzędu Skarbowego dotyczącej odpowiedzialności, zobowiązań lub obowiązków osoby („określonej osoby”) zgodnie z Rozporządzeniem o Urzędzie Skarbowym (Rozdział 112);
 - (b) w przypadku gdy informacja ta została ujawniona Sekretarzowi ds. Sprawiedliwości zgodnie z artykułem 13B;
 - (c) w przypadku gdy Sekretarz ds. Sprawiedliwości podejmie decyzję o tym, że ujawniona w ten sposób informacja ma być przytoczona jako dowód oskarżenia w celu oskarżenia o przestępstwo podlegające niniejszemu Rozporządzeniu, które nie jest przestępstwem popełnionym przez osobę określoną;
 - (d) w przypadku gdy miejsce, data i godzina rozprawy w tym postępowaniu zostały ustalone; oraz
 - (e) w przypadku gdy postępowanie może skutkować publicznym ujawnieniem informacji.
- (2) Niezwłocznie po podjęciu decyzji opisanej w ustępie (1)(c) i w każdym przypadku nie wcześniej niż w terminie 14 dni przed datą, o której mowa w ustępie (1)(d), Sekretarz ds. Sprawiedliwości powiadomi o tym na piśmie osobę, która dostarczyła informację, o której mowa w ustępie (1)(a), oraz osobę określoną.
- (3) Powiadomieniu, o którym mowa w ustępie (2), powinno towarzyszyć pisemne oświadczenie, mające na celu stosowne poinformowanie osoby, której jest doręczane, o –
- (a) szczegółach informacji ujawnionej Sekretarzowi ds. Sprawiedliwości, która ma zostać powołana jako dowód;
 - (b) miejscu, dacie i godzinie rozprawy; oraz
 - (c) treści niniejszego ustępu.
- (4) W terminie 14 dni od doręczenia powiadomienia zgodnie z ustępem (2), osoba powiadomiona może, za pisemnym powiadomieniem Sekretarza ds. Sprawiedliwości, złożyć wniosek pod głosowanie niejawne do sądu, w którym ma toczyć się rozprawa na podstawie nakazu, o którym mowa w ustępie (5), a Sekretarz ds. Sprawiedliwości musi mieć możliwość wypowiedzenia się w sprawie wniosku.
- (5) Po otrzymaniu wniosku zgodnie z ustępem (4), sąd może w drodze nakazu udzielić wskazówek na temat zakazu lub ograniczenia publikacji informacji ujawnionych w ten

sposób Sekretarzowi ds. Sprawiedliwości, co mogłoby doprowadzić do publicznego ujawnienia tożsamości osoby określonej.

(6) Przy wydawaniu nakazu zgodnie z ustępem (5) sąd, rozważając decyzję o jego wydaniu, powinien uwzględnić opinię Sekretarza ds. Sprawiedliwości dotyczącą wniosku, o ile taka będzie, a także opinię wnioskodawcy, a także rozważyć, czy interes publiczny leżący w opublikowaniu informacji będącej przedmiotem wniosku bez zakazu czy ograniczeń jest ważniejszy niż -

(a) prywatność i poufność takiej informacji;

(b) uszczerbek, który może ponieść osoba określona w wyniku opublikowania informacji bez zakazu ani ograniczeń; oraz

(c) interes publiczny w zachowaniu poufności w odniesieniu do spraw osób, o których wiedzę może powziąć Komisarz Urzędu Skarbowego lub urzędnik departamentu Urzędu Skarbowego w trakcie pełnienia swoich obowiązków zgodnie z Rozporządzeniem o Urzędzie Skarbowym (Rozdział 112).

(7) Jeżeli w toku sprawy sądowej o popełnienie przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, po wydaniu nakazu zgodnie z ustępem (5) sąd, który wydał nakaz, po wysłuchaniu osoby, której nakaz dotyczy, uzyska pewność, że skutkiem nakazu jest nałożenie znaczącego i bezzasadnego zakazu lub ograniczenia na informowanie o tym postępowaniu lub sprawie sądowej oraz że – bez względu na sprawy, o których mowa w ustępie (6)(a), (b) i (c), oraz zdanie osoby, wobec której wydano nakaz, o ile go wydano – w interesie publicznym leży zniesienie zakazu lub ograniczenia, sąd lub sędzia może polecić, aby nakaz nie dotyczył informacji, w odniesieniu do których wydano nakaz, uwzględnionych w poleceniu wydanym przez sąd lub sędziego.

(8) Ktokolwiek publikuje lub nadaje informacje stanowiące przedmiot nakazu zgodnie z ustępem (5), w tym nakazu, któremu towarzyszy polecenie zgodnie z ustępem (7), w niezgodzie z tym nakazem, popełnia przestępstwo i podlega wyrokowi skazującemu oraz karze grzywny w wysokości \$10000 oraz karze 6 miesięcy pozbawienia wolności. (Dodano 48 z 1996 r., art. 5. Zmieniono L.N. 362 z 1997 r.)

Artykuł 14 – Dostęp do informacji

Uwagi

Poprawki wprowadzone wstecznie – patrz 25 z 1998 r., art. 2

(1A) Komisarz lub funkcjonariusz śledczy może, w celu przeprowadzenia dochodzenia lub postępowania w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, złożyć do Sądu Pierwszej Instancji w celu rozpatrzenia na posiedzeniu niejawnym wniosek ex parte o wydanie nakazu zgodnie z ustępem (1). (Dodano 48 z 1996 r., art. 6. Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)

(1B) Sąd Pierwszej Instancji nie może wydać nakazu zgodnie z ustępem (1), jeżeli podczas rozpatrywania wniosku ex parte złożonego zgodnie z ustępem (1A) nie ma pewności, że istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że- (Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)

(a) w przypadku wniosku dotyczącego ustępu (1) (c), informacja wymagana od osoby, o której mowa we wniosku, może mieć znaczenie dla dochodzenia lub postępowania;

(b) w przypadku wniosku dotyczącego ustępu (1) (d) lub (e), osoba, o której mowa we wniosku, ma lub miała zasadny dostęp do informacji, która może mieć znaczenie dla dochodzenia lub postępowania. (Dodano 48 z 1996 r., art. 6)

(1) W przypadku gdy w chwili rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ustępie (1A), Sąd Pierwszej Instancji uzyska pewność, że istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że popełniono przestępstwo podlegające niniejszemu Rozporządzeniu, może wydać nakaz na piśmie upoważniający Komisarza do wymagania- (Zastąpiono 48 z 1996, art. 6. Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)

(a) od takiej osoby, aby dostarczyła funkcjonariuszowi śledczemu określone w tym powiadomieniu ustawową deklarację lub, według uznania Komisarza, pisemne oświadczenie, zawierające wykaz –

(i) majątku ruchomego i nieruchomego z podziałem na kategorie lub klasy wymienione w powiadomieniu, należące do lub będącego w posiadaniu, bądź też który w dowolnym momencie w ciągu 3 lat bezpośrednio poprzedzających datę wydania takiego powiadomienia należał lub znajdował się w posiadaniu takiej osoby, jej pośredników lub powierników, wraz z wyszczególnieniem w każdym przypadku, czy majątek stanowił własność wspólną (a jeżeli tak, to kto był współwłaścicielem), czy rozdzielną, oraz podaniem daty jego nabycia i nazwiska osoby, od której majątek taki został nabyty, niezależnie od tego, czy został nabyty w wyniku zakupu, darowizny, zapisu, spadku czy w inny sposób, oraz – w przypadku zakupu – podaniem wysokości wynagrodzenia z tego tytułu, a w przypadku figurującego w wykazie majątku zbytego, niezależnie od tego, czy został zbyty w wyniku sprzedaży, darowizny czy w inny sposób, w dowolnym czasie w ciągu 3 lat bezpośrednio poprzedzających datę wydania powiadomienia lub w krótszym okresie, wraz z podaniem sposobu zbycia i osoby, na rzecz której majątek został zbyty, a w przypadku sprzedaży – podaniem wysokości wynagrodzenia uzyskanego z tego tytułu. (Zmieniono 50 z 1987 r., art. 6)

(ii) wszystkich wydatków poniesionych przez taką osobę na potrzeby własne, małżonka, rodziców i dzieci w odniesieniu do wydatków na życie oraz innych wydatków osobistych w okresie wyszczególnionym w takim powiadomieniu (jednakże rozpoczynającym się nie wcześniej niż na 3 lata przed datą wydania powiadomienia);

(iii) wszelkich zobowiązań zaciągniętych przez taką osobę, jej pośredników lub powierników w czasie lub w okresie wyszczególnionym w takim powiadomieniu (jednakże rozpoczynającym się nie wcześniej niż na 3 lata przed datą wydania powiadomienia), wraz z podaniem w odniesieniu do każdego zobowiązania wymienionego w wykazie, czy zostało zaciągnięte wspólnie (a jeżeli tak, to z kim), czy rozdzielnie; (Zmieniono 28 z 1980 r., art. 7)

(b) od takiej osoby, aby dostarczyła funkcjonariuszowi śledczemu określone w tym powiadomieniu ustawową deklarację lub, według uznania Komisarza, pisemne oświadczenie dotyczące wszelkich pieniędzy i innego majątku wysłanego z Hongkongu przez nią lub w jej imieniu w okresie wyszczególnionym w powiadomieniu; (Zmieniono 50 z 1987 r., art. 14)

(c) od innych osób, aby dostarczyły funkcjonariuszowi śledczemu określone w tym powiadomieniu ustawową deklarację lub, według uznania Komisarza, pisemne oświadczenie, zawierające wykaz majątku ruchomego i nieruchomego z podziałem na kategorie lub klasy wymienione w powiadomieniu, należącego do nich lub będącego w ich posiadaniu, wraz z podaniem w każdym przypadku daty jego nabycia i nazwiska osoby, od której majątek taki został nabyty, jeżeli Komisarz uważa, że taka informacja może być pomocna w dochodzeniu lub postępowaniu; (Zmieniono 50 z 1987 r., art. 6)

(d) od wszelkich innych osób, które w opinii Komisarza powzięły wiedzę o faktach mających znaczenie dla dochodzenia lub postępowania, aby dostarczyły funkcjonariuszowi śledczemu określone w tym powiadomieniu wszelkie informacje będące w ich posiadaniu lub do których osoby te miały dostęp (które nie są informacjami dostępnymi publicznie), w odniesieniu do spraw wyszczególnionych w powiadomieniu lub, według uznania Komisarza, aby stały się przed funkcjonariuszem śledczym określonym w tym powiadomieniu lub przed inną osobą określoną w powiadomieniu, i udzieliły ustnie pod przysięgą lub za potwierdzeniem odpowiedzi na wszelkie istotne dla sprawy pytania; oraz, na żądanie funkcjonariusza śledczego określonego w takim powiadomieniu lub innej osoby w nim określonej, aby dostarczyły mu lub jej oryginały lub kopie wszelkich dokumentów będących w ich posiadaniu, lub którymi dysponują, lub do których mają zasadny dostęp (i które nie są informacjami dostępnymi publicznie), które – w opinii funkcjonariusza śledczego określonego w takim powiadomieniu lub innej osoby określonej w powiadomieniu – może mieć znaczenie dla dochodzenia lub postępowania; dla celów niniejszego paragrafu funkcjonariusz śledczy lub inna osoba określona w takim powiadomieniu mają uprawnienia do przyjmowania przysięg i potwierdzeń; (Zmieniono 28 z 1980 r., art. 7)

(e) od osoby odpowiedzialnej za organ administracji publicznej lub departament, biuro lub placówkę organu administracji publicznej, aby okazała lub dostarczyła funkcjonariuszowi śledczemu określone w takim powiadomieniu wszelkie dokumenty lub poświadczona przez osobę odpowiedzialną kopie dokumentów będących w ich posiadaniu, lub którymi dysponują, lub do których mają zasadny dostęp (i które nie są informacjami dostępnymi publicznie); (Zmieniono 28 z 1980 r., art. 7)

(f) od dyrektora dowolnego banku, aby udostępnił funkcjonariuszowi śledczemu określone w takim powiadomieniu kopie rachunków takiej osoby, jej małżonka, rodziców lub dzieci w banku wymienionym w powiadomieniu.

(2) Bez uszczerbku dla ogólnego charakteru powyższego zapisu, uprawnienia nadane na mocy ustępu (1)(d) obejmują również uprawnienie do żądania informacji oraz do wymagania stawiennictwa w celu udzielenia odpowiedzi na pytania od-

(a) osoby lub pracownika osoby, która działała lub działa w imieniu osób trzecich przy zawieraniu konkretnej transakcji dotyczącej gruntu lub majątku; oraz

(b) osoby lub pracownika osoby, która była zainteresowana przekazaniem wynagrodzenia, prowizji maklerskiej, prowizji lub opłaty bądź realizacją lub pobraniem czeku lub innego instrumentu wymiany w odniesieniu do konkretnej transakcji dotyczącej gruntu lub majątku, w następujących kwestiach-

(i) pełne imiona i nazwiska (w tym aliasy) oraz adresy wszelkich osób, o których mowa w literach (a) i (b) oraz wszelkie inne informacje

- będące w ich posiadaniu, które mogą okazać się pomocne w identyfikacji lub lokalizacji tych osób;
- (ii) wynagrodzenie, prowizja maklerska, prowizja lub opłata wypłacona lub uzyskana w związku z transakcją dotyczącą gruntu lub majątku; oraz
- (iii) warunki takiej transakcji dotyczącej gruntu lub majątku.
- (3) Powiadomienie, o którym mowa w ustępie (1), należy doręczyć osobie, do której jest zaadresowane, osobiście lub listem poleconym, na adres ostatnio znanego miejsca prowadzenia działalności lub zamieszkania tej osoby.
- (4) Bez względu na postanowienia innych Rozporządzeń lub przepisy prawa stanowiące inaczej, z wyjątkiem postanowień artykułu 4 Rozporządzenia o Urzędzie Skarbowym (Rozdział 112), każdy, kto otrzyma powiadomienie zgodne z ustępem (1), powinien postępować zgodnie z jego warunkami w terminie w nim przewidzianym lub w terminie ustalonym przez Komisarza wg jego swobodnego uznania, a ktokolwiek po otrzymaniu takiego powiadomienia nie spełni wymogów określonych w powiadomieniu bez uzasadnionego powodu, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny w wysokości \$20000 oraz karze 1 roku pozbawienia wolności. (Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)
- (5) Ktokolwiek świadomie składa fałszywe oświadczenie w odpowiedzi na powiadomienie zgodne z ustępem (1), popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny w wysokości \$20000 i karze 1 roku pozbawienia wolności. (Dodano 9 z 1974 r., art. 6) (Zmieniono 9 z 1974 r., art. 6)

Artykuł 14 A - (Uchylono 48 z 1996 r., art. 17)

Uwagi:

1. Patrz zastrzeżenia zawarte w art. 18 z 48 z 1996 r., który to artykuł przytoczono poniżej-
„18. Zastrzeżenia

(1) Bez względu na uchylenie artykułu 14A z Rozporządzenia głównego i zastąpienie go artykułem 17 niniejszego Rozporządzenia, pisemne powiadomienie wydane zgodnie z ustępem 14A(1) Rozporządzenia głównego obowiązujące bezpośrednio przed wejściem w życie niniejszego Rozporządzenia, obowiązuje nadal w swoim brzmieniu przez taki okres, przez jaki obowiązywałoby, gdyby artykuł 14(A) Rozporządzenia głównego nie został uchylony, i od momentu wejścia w życie niniejszego Rozporządzenia będzie traktowane tak, jak gdyby był to nakaz wydany przez Sąd Okręgowy i doręczony zgodnie z artykułem 14C Rozporządzenia głównego przed jego zmianą wprowadzoną artykułem 7 niniejszego Rozporządzenia.

(2) Bez względu na uchylenie artykułu 14C z Rozporządzenia głównego i zastąpienie go artykułem 7 niniejszego Rozporządzenia, pisemne powiadomienie wydane zgodnie z ustępem 14C(1) Rozporządzenia głównego obowiązujące bezpośrednio przed wejściem w życie niniejszego Rozporządzenia, obowiązuje nadal w swoim brzmieniu przez taki okres, przez jaki obowiązywałoby, gdyby artykuł 14(C) Rozporządzenia głównego nie został uchylony, i od momentu wejścia w życie niniejszego Rozporządzenia będzie traktowane tak, jak gdyby był to nakaz wydany przez Sąd Okręgowy i doręczony zgodnie z artykułem 14C Rozporządzenia głównego przed jego zmianą wprowadzoną artykułem 7 niniejszego Rozporządzenia.

2. Treść artykułu 14A przed jego uchyleniem artykułem 17 z 48 z 1996 r. można znaleźć w Wydaniu Poprawionym Ustaw oraz w artykułach 2 i 3 z 8 z 1993 r.

Artykuł 14B – (Uchylony 48 z roku 1996 art. 17)

Artykuł 14C – Nakaz zaniechania działań

Uwagi

Poprawki wprowadzone wstecznie – patrz 25 z 1998 r., art. 2

(1) Jeżeli podczas rozpatrywania wniosku ex parte złożonego przez lub w imieniu Komisarza sąd uzyskał pewność, że -

(a) majątek należący do, będący w posiadaniu lub należny osobie (zwanej dalej w niniejszym artykule oraz w artykułach 14D oraz 14E „osobą podejrzaną”), wobec której prowadzone jest dochodzenie w związku z popełnieniem przez nią lub podejrzeniem popełnienia przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, lub wobec której toczy się postępowanie, od innej osoby (zwanej dalej „osobą trzecią”); lub

(b) osoba trzecia dysponuje majątkiem na rzecz, w imieniu lub na zlecenie osoby podejrzaney, sąd może wydać nakaz zgodnie z niniejszym ustępem (zwany dalej „nakazem zaniechania działań”).

(2) Wydając nakaz zaniechania działań, sąd może –

(a) narzucić takie warunki; lub

(b) wyłączyć majątek (w tym okresowe płatności środków pieniężnych) spod nakazu,

według swojego uznania, lecz zgodnie z zasadami ustalonymi powyżej, osoba podejrzana ani osoba trzecia, którym doręczono nakaz zaniechania działań zgodnie z ustępem (3) nie może zbyć ani w inny sposób zawrzeć transakcji w sprawie majątku określonego w nakazie zaniechania działań, chyba że czyni to na polecenie sądu.

(2A) Jeżeli tak ustalono w nakazie, nakaz zaniechania działań może dotyczyć dochodów z majątku określonego w nakazie, tak jak i samego majątku. (Dodano 50 z 1987 r., art. 8)

(3) Nakaz zaniechania działań należy doręczyć osobie podejrzaney i osobie trzeciej, do której jest on skierowany, osobiście lub, jeżeli sąd ma pewność, że osoby takiej nie można znaleźć lub osoba ta przebywa poza Hongkongiem, w inny sposób, zalecony przez sąd we wniosku ex parte przez lub w imieniu Komisarza. (Zmieniono 15 z 1976 r., art. 3)

(3A) Jeżeli majątek określony w nakazie zaniechania działań jest majątkiem nieruchomości, uznaje się taki nakaz za instrument wpływający na status gruntu i podlegający rejestracji w Rejestrze Gruntów zgodnie z Rozporządzeniem o rejestracji gruntów (Rozdział 128) w sposób według uznania Kierownika Rejestru Gruntów. (Dodano 28 z 1980 r., art. 10. Zmieniono 8 z 1993 r., art. 2 & 3)

(3B) Jeżeli majątek określony w nakazie zaniechania działań obejmuje zadłużenie lub zobowiązanie, które wobec osoby objętej powiadomieniem ma bank lub podmiot przyjmujący lokaty, Komisarz może przekazać takiemu bankowi lub podmiotowi kopię

nakazu, która rodzić będzie taki skutek, jak zalecenie, aby bank lub podmiot nie regulowały wobec osoby objętej nakazem zadłużenia ani zobowiązania w całości ani w części. (Dodano 48 z 1996 r., art. 7)

(4) Zgodnie z ustępem (5) nakaz zaniechania działań w odniesieniu do majątku-

(a) opisanego w ustępie (1)(a) obowiązuje na okres 12 miesięcy od jego wydania, jednakże na wniosek Komisarza lub w jego imieniu sąd może przedłużyć ten okres o kolejne okresy 12- miesięczne.

(b) opisanego w ustępie (1)(b) obowiązuje na okres 6 miesięcy od jego wydania, jednakże na wniosek Komisarza lub w jego imieniu sąd może przedłużyć ten okres o kolejne okresy 3- miesięczne. (Zastąpiono 48 z 1996 r., art. 7)

(5) W przypadku gdy-

(a) nakaz zaniechania działań wydano wobec osoby trzeciej lub osoby podejrzanej, wobec której wszczęto postępowanie w związku z popełnieniem przez nią przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu; lub

(b) nakaz zaniechania działań obowiązuje wobec osoby trzeciej lub osoby podejrzanej, wobec której wszczęto postępowanie w związku z popełnieniem przez nią przestępstwa, o którym mowa powyżej, nakaz ten, z wyjątkiem przypadku oskarżenia osoby trzeciej, będzie obowiązywał do czasu zakończenia postępowania w sprawie oraz, jeśli nakaz wydano wobec tej osoby zgodnie z artykułem 12(3) lub 12AA, do czasu jego odwołania lub wykonania, w zależności od przypadku. (Zmieniono 50 z 1987 r., art. 8)

(5A) Żaden zapis ustępu (4) lub (5) nie zabrania sądowi wydać kolejnego nakazu zaniechania działań w odniesieniu do tego samego majątku na wniosek ex parte złożony przez Komisarza lub w jego imieniu. (Dodano 50 z 1987 r., art. 8)

(6) Osoba podejrzana lub osoba trzecia, której doręczono kopię nakazu zaniechania działań zgodnie z ustępem (3) lub (3B) niniejszego artykułu lub artykułu 14D(5), popełnia przestępstwo i podlega karze w wysokości \$50000 lub wartości majątku zbytego bądź wykorzystanego do innej transakcji, w zależności od tego, która wartość jest większa, oraz karze 1 roku pozbawienia wolności, jeżeli w okresie obowiązywania nakazu świadomie zbywa lub w inny sposób dokonuje transakcji z udziałem majątku określonego w nakazie zaniechania działań, niezgodnie z poleceniem sądu.

(7) W niniejszym artykule oraz w artykułach 14D i 14E termin „sąd” oznacza Sąd Pierwszej Instancji (Dodano 48 z 1996 r., art. 7. Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2) (Dodano 9 z 1974 r., art. 7. Zmieniono 48 z 1996 r., art. 7)

Uwagi:

1. Patrz zastrzeżenia zawarte w art. 18 z 48 z 1996 r., który to artykuł przytoczono poniżej-

„18. Zastrzeżenia

(1) Bez względu na uchylenie artykułu 14A z Rozporządzenia głównego i zastąpienie go artykułem 17 niniejszego Rozporządzenia, pisemne powiadomienie wydane zgodnie z ustępem 14A(1) Rozporządzenia głównego obowiązujące bezpośrednio przed wejściem w życie niniejszego Rozporządzenia, obowiązuje nadal w swoim brzmieniu przez taki okres, przez jaki obowiązywałoby, gdyby artykuł 14(A) Rozporządzenia głównego nie został uchylony, i od momentu wejścia w życie niniejszego Rozporządzenia będzie traktowane tak, jak gdyby był to nakaz wydany przez Sąd Okręgowy i doręczony zgodnie z artykułem 14C Rozporządzenia głównego przed jego zmianą wprowadzoną artykułem 7 niniejszego Rozporządzenia.

(2) Bez względu na uchylenie artykułu 14C z Rozporządzenia głównego i zastąpienie go artykułem 7 niniejszego Rozporządzenia pisemne powiadomienie wydane zgodnie

z ustępem 14C(1) Rozporządzenia głównego obowiązujące bezpośrednio przed wejściem w życie niniejszego Rozporządzenia, obowiązuje nadal w swoim brzmieniu przez taki okres, przez jaki obowiązywałoby, gdyby artykuł 14(C) Rozporządzenia głównego nie został uchylony, i od momentu wejścia w życie niniejszego Rozporządzenia będzie traktowane tak, jak gdyby był to nakaz wydany przez Sąd Okręgowy i doręczony zgodnie z artykułem 14C Rozporządzenia głównego przed jego zmianą wprowadzoną artykułem 7 niniejszego Rozporządzenia.”

2. Treść artykułu 14C przed jego zmianą artykułem 7 z 48 z 1996 r. można znaleźć w Wydaniu Poprawionym Ustaw oraz w artykułach 2 i 3 z 8 z 1993 r.

Artykuł 14D – Zmiana i uchylenie nakazu zaniechania działań

(1)Komisarz może w dowolnym czasie złożyć do sądu wniosek ex parte o zmianę lub uchylenie nakazu zaniechania działań. (Zmieniono 48 z 1996 r., art. 8)

(2)Osoba, której doręczono nakaz zaniechania działań zgodnie z artykułem 14C(3) lub ustępem (5) niniejszego artykułu, może w dowolnym czasie zwrócić się do sądu o wydanie nakazu uchylającego lub zmieniającego nakaz zaniechania działań.

(3)Osoba wnioskująca zgodnie z ustępem (2) powinna powiadomić Komisarza o wyznaczonej dacie rozpatrzenia wniosku z takim wyprzedzeniem, jakie zarządzi sędzia lub sąd.

(4)Rozpatrując wniosek zgodnie z ustępem (2), sąd może-

(a) uchylić nakaz, jeżeli ma pewność, że w wyniku jego zastosowania wystąpią nadmierne trudności;

(b) zmienić nakaz w sposób, który uzna za stosowny.

(5)W przypadku uchylenia lub zmiany nakazu zaniechania działań zgodnie z niniejszym artykułem, powiadomienie o uchyleniu lub zmianie należy doręczyć osobie trzeciej, której dotyczy, oraz osobie podejrzananej. (Dodano 9 z 1974 r., art. 7)

Artykuł 14E – Wniosek o udzielenie wskazówek

(1)Osoba podejrzana lub osoba trzecia, której doręczono nakaz zaniechania działań zgodnie z ustępem 14C(3) lub 14D(5), może w dowolnym czasie zwrócić się do sądu o udzielenie wskazówek.

(2) Stronami takiego wniosku są-

(a) osoba podejrzana i osoba trzecia, oraz

(b) Komisarz.

(3) Osoba zwracająca się do sądu o udzielenie wskazówek zgodnie z ustępem (1) powinna powiadomić wszystkie pozostałe strony o wyznaczonej dacie rozpatrzenia wniosku z takim wyprzedzeniem, jakie zarządzi sędzia lub sąd.

(4) Rozpatrując wniosek zgodnie z ustępem (1) sąd może udzielić takich wskazówek, jakie uzna za stosowne. (Dodano 9 z 1974 r., art. 7)

Artykuł 15 – Radcy prawni i informacje uprzywilejowane

(1) Z wyjątkiem zapisów niniejszego artykułu, żaden zapis niniejszego Rozporządzenia nie zobowiązuje radcy prawnego do ujawnienia jakichkolwiek uprzywilejowanych informacji, komunikatów, ksiąg, dokumentów lub innych artykułów.

(2) Z zastrzeżeniem ustępu (4) od radcy prawnego można wymagać udzielenia informacji, o których mowa w artykule 13(2) oraz 14(2), tak jak od każdej innej osoby, bez względu na fakt, że skutkiem postępowania zgodnie z tym wymogiem będzie ujawnienie uprzywilejowanej informacji lub komunikatu.

(3) Z zastrzeżeniem ustępu (4) od radcy prawnego można wymagać, za powiadomieniem zgodnym z artykułem 114(1)(d), aby–

(a) podał, czy w dowolnym okresie wyszczególnionym w powiadomieniu działał w imieniu jakiejkolwiek osoby wymienionej lub w inny sposób określonej w powiadomieniu w związku z-

(i) przelaniem przez tę osobę środków pieniężnych z Hongkongu; lub

(ii) zainwestowaniem przez tę osobę w Hongkongu lub poza nim środków pieniężnych; oraz (Zmieniono 50 z 1987 r., art 14)

(b) jeśli tak, aby dostarczył informacje, które posiada w związku z powyższym, a w szczególności informacje na temat-

(i) daty dokonania przelewu lub inwestycji;

(ii) kwoty przelewu lub inwestycji;

(iii) w przypadku przelewu, nazwy i adresu banku oraz nazw i numerów rachunków (o ile dotyczy), na które przelano pieniądze;

(iv) w przypadku inwestycji, jej charakteru, bez względu na fakt, że skutkiem postępowania zgodnie z tym wymogiem będzie ujawnienie uprzywilejowanej informacji lub komunikatu.

(4) Żaden zapis ustępu (2) lub (3) nie wymaga od radcy prawnego, aby postępował zgodnie z określonymi w nich wymogami w zakresie, w jakim postępowanie takie wiązałoby się z ujawnieniem uprzywilejowanej informacji lub komunikatu, o których powziął wiedzę w związku z prowadzonym przez siebie postępowaniem lub postępowaniem, które zamierza prowadzić przed sądem, lub w związku z poradami prawnymi udzielanymi swojemu klientowi.

(5) W niniejszym artykule termin „radca prawny” obejmuje radców oraz adwokatów.

(6) Ochrona nałożona niniejszym artykułem na radcę prawnego obejmuje również urzędników przez niego zatrudnionych.

Artykuł 16 – Uprawnienia do uzyskania pomocy

(1) Funkcjonariusz śledczy prowadzący dochodzenie w sprawie domniemania lub podejrzenia popełnienia przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, może zwrócić się do urzędnika publicznego o pomoc w wykonaniu swoich uprawnień lub obowiązków wynikających z niniejszego Rozporządzenia.

(2) Urzędnik publiczny, poproszony o udzielenie pomocy zgodnie z ustępem (1), który bez zasadnego powodu nie udzieli takiej pomocy, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny w wysokości \$20000 oraz karze 1 roku pozbawienia wolności. (Zastąpiono 48 z 1996 r., art. 9)

Artykuł 17 – Dalsze uprawnienia do przeszukania

Uwagi

Poprawki wprowadzone wstecznie – patrz 25 z 1998 r., art. 2

(1) Funkcjonariusz śledczy może, w związku z prowadzonym dochodzeniem lub postępowaniem w sprawie podejrzenia popełnienia przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, złożyć do sądu wnioski *ex parte* o wydanie nakazu rewizji zgodnie z ustępem (1A). (Zastąpiono 48 z 1996 r., art. 10)

(1A) W przypadku gdy podczas rozpatrywania wniosku zgodnie z ustępem (1) sąd uzyska pewność, że istnieją uzasadnione powody, aby wierzyć, że w jakimś miejscu lub w pomieszczeniu znajduje się coś, co stanowi lub zawiera dowód przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, sąd może w nakazie rewizji skierowanym do funkcjonariusza śledczego w nim wymienionego, upoważnić tego funkcjonariusza lub innego funkcjonariusza śledczego do wstępu do takiego miejsca lub pomieszczenia, jeżeli trzeba – przy użyciu siły – oraz do przeszukania ich. (Dodano 48 z 1996 r., art. 10)

(1B) Bez względu na zapisy ustępu (1) i (1A), jeżeli Komisarz ma pewność, że istnieją uzasadnione powody, aby wierzyć, że –

(a) w miejscu lub w pomieszczeniu może znajdować się coś, co stanowi lub zawiera dowód przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu; oraz

(b) że złożenie wniosku *ex parte* zgodnie z ustępem (1) poważnie zaszkodziłoby dochodzeniu lub postępowaniu w sprawie podejrzenia popełnienia przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, Komisarz może w nakazie rewizji skierowanym do funkcjonariusza śledczego w nim wymienionego upoważnić tego funkcjonariusza lub innego funkcjonariusza śledczego do wstępu do takiego miejsca lub pomieszczenia, jeżeli trzeba – przy użyciu siły – oraz do przeszukania ich. (Dodano 48 z 1996 r., art. 10)

(2) Bez uszczerbku dla innych przepisów dotyczących prawa wejścia do pomieszczenia i przeszukania go, kancelaria radcy prawnego lub adwokata nie podlega postanowieniom niniejszego ustępu dotyczącym wejścia i przeszukania pomieszczenia ani nakazowi rewizji wydanemu zgodnie z niniejszym ustępem, z wyjątkiem przypadków, kiedy prowadzone jest dochodzenie w sprawie domniemania lub podejrzenia popełnienia przestępstwa podlegającego niniejszemu rozporządzeniu przez tego radcę prawnego lub adwokata, zależnie od przypadku, lub przez urzędnika zatrudnionego przez radcę lub adwokata w swojej kancelarii.

(3) Ktokolwiek utrudnia lub stawia opór Komisarzowi lub funkcjonariuszowi śledczemu wykonującemu swoje uprawnienia wejścia i przeszukania pomieszczenia zgodnie z niniejszym artykułem, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny w wysokości \$20000 i karze 1 roku pozbawienia wolności. (Zmieniono 9 z 1974 r., art. 9; 28 z 1980 r., art. 12; 48 z 1996 r., art. 10)

(4) W niniejszym artykule termin „sąd” oznacza sąd pokoju lub Sąd Pierwszej Instancji (Dodano 48 z 1996 r., art. 10. Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)

Artykuł 17A – Odebranie dokumentu podróży

(1) Sąd pokoju może, na wniosek ex parte złożony przez Komisarza, zażądać na piśmie od osoby, przeciwko której prowadzone jest dochodzenie w związku z uzasadnionym podejrzeniem popełnienia przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, aby oddała Komisarzowi wszelkie dokumenty podróży znajdujące się w jej posiadaniu. (Zmieniono 50 z 1987 r., art. 9; 48 z 1996 r., art. 11)

(2) Powiadomienie zgodnie z ustępem (1) należy doręczyć osobiście osobie, do której jest skierowane.

(3) Osoba, której doręczono zostało powiadomienie zgodnie z ustępem (1), musi zastosować się do niego bezzwłocznie.

(3A) Z zastrzeżeniem ustępu (6) osoba, do której skierowane jest powiadomienie zgodnie z ustępem (1), nie może opuścić Hongkongu bez względu na to, czy powiadomienie to zostało jej doręczone zgodnie z ustępem (2), przed upływem okresu 6 miesięcy od daty powiadomienia, chyba że –

(a) złożony zgodnie z ustępem 17B(1) wniosek o zwrot dokumentu podróży został rozpatrzony pozytywnie; lub

(b) złożony zgodnie z ustępem 17BA(1) wniosek o pozwolenie opuszczenia Hongkongu został rozpatrzony pozytywnie. (Dodano 10 z 2005 r., art. 41)

(4) Jeżeli osoba, której doręczono zostało powiadomienie zgodnie z ustępem (1), nie zastosuje się do niego bezzwłocznie, może zostać aresztowana i doprowadzona do sądu pokoju przez funkcjonariusza policji lub osobę wyznaczoną w tym celu przez Komisarza. (Zmieniono 10 z 2005 r., art. 41) (5). W przypadku gdy osoba została doprowadzona do sądu pokoju zgodnie z ustępem (4), sąd pokoju może, o ile osoba taka nie spełniła wymogów powiadomienia zgodnie z ustępem (1) lub nie przekonała sądu pokoju, że nie posiada dokumentu podróży, wydać nakaz doprowadzenia jej do więzienia w celu zatrzymania do czasu, gdy –

(a) upłynie termin 28 dni od daty jej uwięzienia, jak powyżej; lub

(b) osoba taka spełni wymogi powiadomienia zgodnie z ustępem (1), a sąd pokoju w drodze zarządzenia w tej sprawie poleci Komisarzowi ds. Służb Penitencjarnych zwolnić tę osobę z więzienia (przy czym zarządzenie to będzie dla tego Komisarza wystarczającym dokumentem), (Zmieniono L.N. 30 z 1982 r.), w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

(5A) Z zastrzeżeniem ustępu (6) dokument podróży przekazany Komisarzowi zgodnie z powiadomieniem, o którym mowa w ustępie (1), może zostać zatrzymany przez okres 6 miesięcy od daty powiadomienia, chyba że złożony zgodnie z ustępem 17B(1) wniosek o zwrot dokumentu podróży został rozpatrzony pozytywnie. (Dodano 10 z 2005 r., art. 41)

(6) Okres 6 miesięcy, o którym mowa w ustępach (3A) i (5A), może zostać przedłużony o 3 miesiące, jeżeli sąd pokoju, rozpatrując wniosek złożony przez Komisarza, uzyska pewność, że dochodzenie nie zostałoby zasadnie zakończone przed datą złożenia wniosku, i zatwierdzi takie przedłużenie. Okres 6 miesięcy, o którym mowa w ustępach (3A) i (5A), może zostać przedłużony o 3 miesiące, jeżeli sąd pokoju, rozpatrując wniosek złożony przez Komisarza, uzyska pewność, że dochodzenie nie zostałoby zasadnie zakończone przed datą złożenia wniosku, i zatwierdzi takie przedłużenie. (Dodano 50 z 1987 r., art. 9. Zmieniono 10 z 2005 r., art. 41)

(6A) Wszelkie postępowania prowadzone przed sądem pokoju zgodnie z niniejszym artykułem będą prowadzone na posiedzeniach niejawnych. (Dodano 15 z 1976 r., art. 5)

(6B) Powiadomienie zgodnie z ustępem (1), doręczone zgodnie z ustępem (2) i którego wymogi zostały spełnione, nie podlega późniejszemu uchyleniu ani wycofaniu. (Dodano 50 z 1987 r., art. 9)

(7) W niniejszym artykule oraz w artykule 17B termin „dokument podróży” oznacza paszport lub inny dokument identyfikujący tożsamość i narodowość osoby się nim legitymującej. (Zmieniono 50 z 1987 r., art. 9) (Dodano 56 z 1973 r., art. 3. Zmieniono 9 z 1974 r., art. 10)

Artykuł 17B – Zwrot dokumentu podróży

(1) Osoba, która oddała dokument podróży zgodnie z artykułem 17A, może w dowolnym czasie zwrócić się do Komisarza lub do sądu pokoju, bądź do obu tych organów z pisemnym wnioskiem o jego zwrot, przy czym wniosek powinien zawierać uzasadnienie.

(2) Sąd pokoju nie rozważy wniosku złożonego zgodnie z ustępem (1), o ile nie ma pewności, że powiadomiono o tym Komisarza na piśmie z zasadnym wyprzedzeniem.

(3) Komisarz lub sąd pokoju mogą rozpatrzyć wniosek złożony zgodnie z ustępem (1) pozytywnie wyłącznie wtedy, gdy mają pewność, że uwzględniając wszystkie okoliczności, w tym interes dochodzenia, o którym mowa w artykule 17A(1), rozpatrzenie wniosku negatywnie spowodowałoby wystąpienie nadmiernych trudności dla wnioskodawcy.

(4) Zanim wniosek zostanie rozpatrzony pozytywnie zgodnie z niniejszym artykułem-

(a) od wnioskodawcy można wymagać, aby

(i) złożył kaucję w formie pieniężnej w zasadnej wysokości określonej osobie;

(ii) poręczył za niego poręczyciel, lub

(iii) złożył kaucję zarówno w formie pieniężnej, jak i w formie poręczenia;

(b) od wnioskodawcy lub poręczyciela można wymagać, aby złożyli majątek lub tytuł własności majątku u określonej osoby w celu jego zatrzymania do czasu, gdy kaucja bądź poręczenie zgodnie z niniejszym ustępem przestaną być wymagane lub zostaną wykorzystane.

(5) Poręczenie, o którym mowa w ustępie (4), podlega następującym warunkom-

(a) wnioskodawca odda swój dokument podróży Komisarzowi w określonym czasie; oraz

(b) wnioskodawca stawi się w Hongkongu w określonym miejscu i czasie, a następnie w innym określonym miejscu i czasie w Hongkongu. (Zastąpiono 10 z 2005 r., art. 42)

(6) Wniosek złożony zgodnie z niniejszym ustępem może być rozpatrzony pozytywnie bezwarunkowo lub pod warunkiem, że- (Zmieniono 10 z 2005 r., art. 42)

(a) wnioskodawca odda swój dokument podróży Komisarzowi w określonym czasie; oraz

(b) wnioskodawca stawi się w Hongkongu w określonym miejscu i czasie, oraz w innym określonym miejscu i czasie w Hongkongu. (Zmieniono 10 z 2005 r., art. 42)

(7) W przypadku zwrotu dokumentu podróży wnioskodawcy zgodnie z niniejszym artykułem pod warunkiem spełnienia przez niego wymagań nałożonych ustępem (5) (a) lub (6)(a), po upływie czasu określonego zgodnie z niniejszym ustępem, postanowienia artykułu 17A(3A) będą obowiązywać nadal w odniesieniu do wnioskodawcy, a postanowienia artykułu 17A(5A) będą obowiązywać nadal w odniesieniu do dokumentu

podróży oddanego przez wnioskodawcę pod takim warunkiem, jak gdyby nie zwrócono go wnioskodawcy zgodnie z niniejszym ustępem. (Zastąpiono 10 z 2005 r., art. 42)

(8) Postępowanie przed sądem pokoju zgodnie z niniejszym artykułem będzie-

(a) prowadzone w trybie niejawnym; oraz

(b) uznane za postępowanie, w którym sąd pokoju ma uprawnienia do wydawania wyroków w trybie przyspieszonym w rozumieniu artykułów 105 i 113(3) Rozporządzenia o Sądach Pokoju (Rozdział 227), a Część VII tego Rozporządzenia (odnosząca się do apelacji), z niezbędnymi zmianami, ma zastosowanie do apelacji przeciwko nakazowi wydanemu przez sąd pokoju zgodnie z niniejszym ustępem.

(9) Wszelkie decyzje dotyczące wnioskodawcy, wydane na mocy niniejszego artykułu, należy doręczyć mu osobiście w formie pisemnego powiadomienia. (Zastąpiono 48 z 1996 r., art. 12)

Artykuł 17BA – Zezwolenie na opuszczenie Hongkongu

(1) Bez uszczerbku dla zapisów artykułu 17B osoba, której doręczono powiadomienie zgodnie z artykułem 17A(1), może w dowolnym czasie złożyć Komisarzowi lub sądowi pokoju, bądź obu tym organom pisemny wniosek o zezwolenie na opuszczenie Hongkongu wraz z uzasadnieniem.

(2) Sąd pokoju nie rozważy wniosku złożonego zgodnie z ustępem (1), o ile nie ma pewności, że powiadomiono o tym Komisarza na piśmie z zasadnym wyprzedzeniem.

(3) Komisarz lub sąd pokoju mogą rozpatrzyć wniosek złożony zgodnie z ustępem (1) pozytywnie wyłącznie wtedy, gdy mają pewność, że uwzględniając wszystkie okoliczności, w tym interes dochodzenia, o którym mowa w artykule 17A(1), rozpatrzenie wniosku negatywnie spowodowałoby wystąpienie nadmiernych trudności dla wnioskodawcy.

(4) Zanim wniosek zostanie rozpatrzony pozytywnie zgodnie z niniejszym artykułem,-

(a) od wnioskodawcy można wymagać, aby

(i) złożył kaucję w formie pieniężnej w zasadnej wysokości określonej osobie;

(ii) poręczył za niego poręczyciel, lub

(iii) złożył kaucję zarówno w formie pieniężnej, jak i w formie poręczenia;

(b) od wnioskodawcy lub poręczyciela można wymagać, aby złożyli majątek lub tytuł własności majątku u określonej osoby w celu jego zatrzymania do czasu, gdy kaucja bądź poręczenie zgodnie z niniejszym ustępem przestaną być wymagane lub zostaną wykorzystane.

(5) Zabezpieczenie, o którym mowa w ustępie (4), podlega następującemu warunkowi: wnioskodawca stawi się w Hongkongu w określonym miejscu i czasie, oraz w innym określonym miejscu i czasie w Hongkongu.

(6) Wniosek złożony zgodnie z niniejszym artykułem może być rozpatrzony pozytywnie bezwarunkowo lub pod warunkiem, że wnioskodawca stawi się w Hongkongu w określonym miejscu i czasie, oraz w innym określonym miejscu i czasie w Hongkongu.

(7) W przypadku gdy osobie zezwolono na opuszczenie Hongkongu zgodnie z niniejszym artykułem pod warunkiem narzuconym ustępem (5) lub (6), po upływie czasu określonego w tym ustępie lub ostatniego z tych terminów, postanowienia artykułu 17A(3A) będą

nadal obowiązywać w odniesieniu do tej osoby tak, jak gdyby osoba ta nie uzyskała zezwolenia na opuszczenie Hongkongu zgodnie z niniejszym artykułem.

(8) Postępowanie przed sądem pokoju zgodnie z niniejszym artykułem będzie-

(a) prowadzone w trybie niejawnym; oraz

(b) uznane za postępowanie, w którym sąd pokoju ma uprawnienia do wydawania wyroków w trybie przyspieszonym w rozumieniu artykułów 105 i 113(3) Rozporządzenia o Sądach Pokoju (Rozdział 227), a Część VII tego Rozporządzenia (odnosząca się do apelacji), z niezbędnymi zmianami, ma zastosowanie do apelacji przeciwko nakazowi wydanemu przez sąd pokoju zgodnie z niniejszym ustępem.

(9) Wszelkie decyzje dotyczące wnioskodawcy, wydane na mocy niniejszego artykułu, należy doręczyć mu osobiście w formie pisemnego powiadomienia. (Dodano 10 z 2005 r., art. 43)

Artykuł 17C – Kolejne postanowienia dotyczące poręczenia, stawiennictwa itp.

(1) W przypadku gdy osoba, której wniosek został rozpatrzony pozytywnie zgodnie z artykułem 17B, nie spełni któregokolwiek z wymagań w nim nałożonych- (Zmieniono 48 z 1996 r., art. 13)

(a) może zostać aresztowana i traktowana w taki sam sposób, jak osoba aresztowana i traktowana zgodnie z artykułem 17A(4) i (5), która nie spełniła warunków powiadomienia zgodnie z artykułem 17A(1); oraz

(b) kaucja lub poręczenie udzielone zgodnie z artykułem 17B mogą zostać wykorzystane przez sąd pokoju na wniosek Komisarza lub zgodnie z artykułem 65 (dotyczącym egzekucji zabezpieczeń) Rozporządzenia o Sądach Pokoju (Rozdział 227).

(1A) W przypadku gdy osoba, której wniosek zgodnie z artykułem 17BA rozpatrzono pozytywnie, nie spełni któregokolwiek z wymagań w nim nałożonych, kaucja lub poręczenie udzielone zgodnie z tym artykułem może zostać wykorzystane przez sąd pokoju na wniosek Komisarza lub artykułu 65 Rozporządzenia o Sądach Pokoju (Rozdział 227). (Dodano 10 z 2005 r., art. 44)

(2) Bez uszczerbku dla postanowień artykułu 65 Rozporządzenia o Sądach Pokoju (Rozdział 227), w przypadku gdy sąd pokoju wyda oświadczenie lub nakaz wykorzystania poręczenia zgodnie z niniejszym artykułem, oświadczenie lub nakaz mogą, na wniosek Komisarza, zostać zarejestrowane w Sądzie Pierwszej Instancji, po czym do poręczenia będą miały zastosowanie postanowienia artykułów 110, 111, 112, 113 i 114 (dotyczące egzekucji zabezpieczeń) Rozporządzenia o Postępowaniu Karnym (Rozdział 221).

(Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)

(3) Uchylono 44 z 1992 r., art. 4)

(Dodano 50 z 1987 r., art. 10)

Artykuł 18 – (Uchylono 44 z roku 1992 art. 5)

Artykuł 19 – Zwyczaj nie stanowi obrony

CZEŚĆ IV

DOWODY

W postępowaniu dotyczącym przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu okolicznością łagodzącą nie może być fakt, że korzyść, o której mowa w tym Rozporządzeniu, jest zwyczajowo przyjęta w jakimkolwiek zawodzie czy branży.

Artykuł 20 – Dopuszczenie-wyjaśnień oskarżonego

W postępowaniu przeciwko osobie w związku z popełnieniem przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu-

(a) jeżeli taka osoba zgłasza się jako świadek, każde oświadczenie sporządzone na piśmie, złożone przez nią zgodnie z warunkami doręczonego jej powiadomienia zgodnie z artykułem 14, zostanie uznane za oświadczenie złożone uprzednio w związku z przedmiotem postępowania, a w odniesieniu do takiego świadka zastosowanie mają artykuły 13 i 14 Rozporządzenia o dowodach (Rozdział 8);

(b) fakt, że osoba taka nie spełni któregokolwiek z warunków doręczonego jej powiadomienia zgodnie z artykułem 14, może zostać przytoczony w charakterze dowodu i komentarza ze strony sądu lub oskarżenia. (Zastąpiono 48 z 1996 r., art. 14)

Artykuł 21 – Dowody posiadania środków pieniężnych lub majątku

(1) W postępowaniu przeciwko osobie w związku z popełnieniem przestępstwa podlegającego Części II (z wyjątkiem artykułu 10) fakt, że osoba oskarżona była lub – poczynawszy od daty rzekomego popełnienia przestępstwa – jest w posiadaniu środków pieniężnych lub majątku nieproporcjonalnego w stosunku do znanych źródeł jej dochodów, czego nie może w sposób wystarczający wyjaśnić, lub że osoba ta – poczynawszy od daty rzekomego popełnienia przestępstwa – zgromadziła środki lub majątek, których pochodzenia nie może w sposób wystarczający wyjaśnić, może zostać udowodniony i uznany przez sąd za –

(a) potwierdzenie oświadczenia świadka zeznającego w takim postępowaniu, że oskarżony przyjął lub pozyskał korzyść; oraz

(b) wykazanie, że taka korzyść została przyjęta lub pozyskana w ramach zachęty lub nagrody.

(2) Dla celów ustępu (1) uznaje się, że osoba oskarżona o popełnienie przestępstwa podlegającego Części II (z wyjątkiem artykułu 10) jest lub była w posiadaniu środków pieniężnych lub majątku, lub zgromadziła je, w przypadku gdy środki takie lub majątek zgromadziła bądź posiada inna osoba, przy czym istnieją powody, aby wierzyć, że osoba ta zgromadziła takie środki lub majątek na rzecz osoby oskarżonej w ramach powiernictwa lub podarunku od osoby oskarżonej.

Artykuł 21A – Zaświadczenie o oficjalnych zarobkach itp.

(1) W postępowaniu przeciwko osobie w związku z popełnieniem przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, zaświadczenie znaczy (Zmieniono 50 z 1987 r., art. 12)

(a) zaświadczenie -

(i) o wysokości kwoty miesięcznej oraz całkowitej oficjalnych zarobków i wynagrodzenia innego niż zarobki wypłacane urzędnikowi mianowanemu w związku z wykonywaniem przez niego swoich obowiązków; (Zmieniono 14 z 2003 r., art. 18)

(ii) że w określonym czasie lub okresie osoba była urzędnikiem mianowanym lub nie;

(iii) że urzędnik mianowany pełnił w określonym czasie określony urząd lub nie, oraz (Zmieniono 14 z 2003 r., art. 18)

(b) podpisane przez Sekretarza Głównego ds. Administracji, będzie dopuszczone w takim postępowaniu przez dowolny sąd po jego okazaniu bez potrzeby przedstawiania dalszych dowodów.

(2) Po przedstawieniu zaświadczenia, o którym mowa w ustępie (1), sąd, któremu je okazano, domniemuje, dopóki dowody nie wskażą czegoś przeciwnego, że-

(a) ustalone w nim fakty są zgodne z prawdą; oraz

(b) że zaświadczenie to podpisał Sekretarz Główny ds. Administracji.

(3) W niniejszym artykule termin „oficjalne zarobki” obejmuje rentę lub emeryturę wypłacaną na mocy Rozporządzenia o emeryturach (Rozdział 89), Rozporządzenia o świadczeniach emerytalnych (Rozdział 99) oraz Rozporządzenia o świadczeniach emerytalnych (dla urzędników wymiaru sprawiedliwości) (Rozdział 401). (Zmieniono 36 z 1987 r., art. 44; 85 z 1988 r., art. 51)

(Dodano 69 z 1973 r., art. 2. Zmieniono L.N. 362 z 1997 r.)

Artykuł 22 – Łapownictwo czynne, łapownictwo bierne, odpowiedzialność za współudział

Uwagi

Poprawki wprowadzone wstecznie – patrz 25 z 1998 r., art. 2

Bez względu na jakiegokolwiek rozporządzenie, przepis prawny lub praktykę stanowiące inaczej, żaden świadek w postępowaniu o popełnienie przestępstwa podlegającego Części II nie może być uznawany za współnika wyłącznie z powodu dokonania przez niego lub w jego imieniu płatności bądź dostarczenia korzyści osobie oskarżonej, lub, w zależności od przypadku, wyłącznie z powodu dokonania przez osobę oskarżoną lub w jej imieniu płatności bądź dostarczenia korzyści temu świadkowi. (Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)

Artykuł 23 – Uprawnienia do przyjmowania zeznań od stron przestępstwa

Uwagi

Poprawki wprowadzone wstecznie – patrz 25 z 1998 r., art. 2

W trakcie postępowania w sprawie o popełnienie przestępstwa podlegającego Części II lub w celu z nim związanym sąd może na pisemny wniosek Sekretarza ds. Sprawiedliwości poinformować osobę oskarżoną lub podejrzaną o popełnienie przestępstwa lub innego przestępstwa podlegającego Części II o tym, że jeśli złoży wyczerpujące i zgodne z prawdą zeznania w takim postępowaniu oraz, w przypadku gdy toczące się postępowanie ma na celu przekazanie sprawy do rozpoznania i wszczęcia procesu zgodnie z ustępem 85 Rozporządzenia o Sądach Pokoju (Rozdział 227), w procesie przed Sądem Najwyższym podczas zgodnego z prawem przesłuchania na odnośny temat, osoba ta nie zostanie oskarżona o popełnienie przestępstwa, które ujawniła w zeznaniach; a w przypadku złożenia zeznań przez taką osobę w dowolnym postępowaniu nie zostanie przeciwko niej wszczęte ani nie będzie prowadzone postępowanie w sprawie oskarżenia o przestępstwo ujawnione w jej zeznaniach, chyba że sąd, przed którym składa zeznanie, uzna, że celowo nie ujawniła dowodów lub złożyła fałszywe zeznania, i sąd zaświadczy to na piśmie skierowanym do Sekretarza ds. Sprawiedliwości. (Zmieniono L.N. 362 z 1997 r., 25 z 1998 r., art. 2)

Artykuł 24 – Ciężar dowodu

W postępowaniu przeciwko osobie w związku z popełnieniem przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu ciężar udowodnienia, że obrona jest prawnie słuszna lub że usprawiedliwienie jest uzasadnione, spoczywa na osobie oskarżonej.

Artykuł 25 – (Uchylono 48 z roku 1996 art. 17)

Artykuł 26 – (Uchylono 48 z roku 1996 art. 17)

Artykuł 27 – Lekkomyślne, fałszywe lub bezpodstawne zarzuty zgłaszane Sekretarzowi ds. Sprawiedliwości

CZEŚĆ V

POSTANOWIENIA RÓŻNE

Po zakończeniu postępowania w sprawie o popełnienie przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu, jeżeli sąd uzna, że powód lub inna osoba umyślnie i z intencją wyrządzenia szkody osobie oskarżonej, zgłosiła fałszywe, lekkomyślne lub bezpodstawne zarzuty przeciwko niej, może zaświadczyć o tym na piśmie oraz przekazać zaświadczenie oraz protokół postępowania Sekretarzowi ds. Sprawiedliwości. (Poprawiono L.N. 362 z 1997 r.)

Artykuł 28 – Koszty w przypadku uniewinnienia

Uwagi

Poprawki wprowadzono wstecznie – patrz 25 z 1998 r., art. 2

Jeżeli w procesie przed Sądem Najwyższym lub Sądem Okręgowym w sprawie o przestępstwo podlegające Części II osobę uniewinniono, sąd może przyznać na rzecz tej osoby zwrot kosztów procesu, a koszty te zostaną opodatkowane i wypłacone z budżetu ogólnego. (Zmieniono 25 z 1998 r., art. 2)

Artykuł 29 –Przestępstwo składania fałszywych doniesień

Ktokolwiek – w trakcie dochodzenia lub postępowania w sprawie domniemania lub podejrzenia popełniania przestępstwa zgodnie z niniejszym Rozporządzeniem – świadomie-

- (a) składa lub powoduje złożenie fałszywego doniesienia o popełnieniu przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu funkcjonariuszowi śledczemu wymienionemu w upoważnieniu udzielonym zgodnie z art. 13; lub
- (b)wprowadza w błąd funkcjonariusza śledczego wymienionego w upoważnieniu udzielonym zgodnie z art. 13, popełnia przestępstwo i podlega łącznemu wyrokowi skazującemu na karę grzywny w wysokości \$20000 i karę 1 roku pozbawienia wolności. (Zmieniono 9 z 1974 r., art. 12)

Artykuł 30 –Przestępstwo ujawnienia tożsamości itp. osób, przeciwko którym prowadzone jest dochodzenie

(1) Ktokolwiek, kto, powziąwszy wiedzę lub podejrzenie, że prowadzone jest dochodzenie w sprawie popełnienia lub podejrzenia popełnienia przestępstwa podlegającego Części II, bezprawnie lub bez uzasadnionego powodu ujawnia-

- (a) osobie będącej podmiotem dochodzenia („podmiot dochodzenia”), że jest ona podmiotem dochodzenia, lub informuje ją o szczegółach dochodzenia; lub
- (b)opinii publicznej lub jej części bądź poszczególnej osobie tożsamość podmiotu dochodzenia, fakt że osoba ta jest podmiotem dochodzenia, lub szczegóły dochodzenia, podlega karze grzywny w wysokości \$20000 i karze 1 roku pozbawienia wolności. (Zastąpiono 48 z 1996 r., art. 15)

(1A) (Uchylono 48 z 1996 r., art. 16)

(2) Ustęp (1) nie ma zastosowania do ujawnienia informacji w nim wymienionych w przypadku gdy, w związku z dochodzeniem-

- (a) wydano nakaz aresztowania podmiotu dochodzenia;
- (b) podmiot dochodzenia został aresztowany na podstawie nakazu lub w inny sposób;

- (c) podmiot dochodzenia musi dostarczyć ustawową deklarację lub oświadczenie na piśmie po doręczeniu mu powiadomienia zgodnie z art. 14(1) (a) lub (b);
 - (d) dowolnej osobie doręczono nakaz zaniechania działań zgodnie z art. 14C(3);
 - (e) przeszukano miejsce zamieszkania podmiotu dochodzenia na podstawie nakazu wydanego zgodnie z art. 17; lub
 - (f) podmiot badania musi oddać Komisarzowi posiadany dokument podróży wskutek powiadomienia doręczonego podmiotowi dochodzenia zgodnie z art. 17A. (Zastąpiono 48 z 1996 r., art. 16)
- (3) Bez uszczerbku dla ogólnego charakteru wyrażenia „uzasadniony powód” w ustępie (1) osoba ma uzasadniony powód, aby ujawnić informacje, o których mowa w tym ustępie, jeżeli – i w takim zakresie, w jakim – ujawnienie takie dotyczy-
- (a) bezprawnego działania, nadużycia władzy, poważnego zaniedbania obowiązków lub innego poważnego wykroczenia popełnionego przez Komisarza, jego Zastępcę lub urzędnika Komisji, lub
 - (b) poważnego zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa Hongkongu bądź zdrowia lub bezpieczeństwa ludności. (Zmieniono 48 z 1996 r., art. 16) (Zmieniono 9 z 1974 r., art. 13)

Artykuł 30A – Ochrona informatorów

- (1) Z wyjątkiem przypadków opisanych w ustępie (2)-
- (a) żadna informacja dotycząca przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu nie zostanie dopuszczona jako dowód w postępowaniu cywilnym lub karnym; oraz
 - (b) żaden świadek w postępowaniu cywilnym lub karnym nie będzie zobowiązany do
 - (i) ujawnienia imienia i nazwiska oraz adresu informatora, który udzielił informacji Komisarzowi w związku z przestępstwem podlegającym niniejszemu Rozporządzeniu lub osoby, która udzieliła Komisarzowi jakiegokolwiek pomocy w sprawie przestępstwa; lub
 - (ii) udzielenia odpowiedzi na pytanie, jeżeli odpowiedź ta doprowadziłaby lub miałaby doprowadzić do odkrycia imienia i nazwiska lub adresu takiego informatora bądź innej osoby, jeżeli w każdym przypadku informator lub osoba nie są świadkami w postępowaniu oraz, w przypadku gdy księgi, dokumenty lub papiery stanowiące dowód lub podlegające kontroli w toku postępowania cywilnego lub karnego zawierają wpis, w którym podane są dane lub opis takiego informatora lub osoby, które mogłyby doprowadzić do jego zidentyfikowania, sąd nakaże usunięcie takich fragmentów lub ich zamazanie w zakresie niezbędnym do uchronienia informatora lub osoby przed zidentyfikowaniem.
- (2) Jeżeli w postępowaniu przed sądem w sprawie popełnienia przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu sąd, po gruntownym zapoznaniu się ze sprawą, uzyska pewność, że informator rozmyślnie i świadomie podał fałszywe stwierdzenie jako prawdziwe, lub w dowolnym innym postępowaniu sąd dojdzie do wniosku, że cel postępowania zostanie osiągnięty, jeżeli dane informatora lub innej osoby,

która udzieliła pomocy Komisarzowi, nie zostaną ujawnione, sąd może zezwolić na ujawnienie pełnych danych informatora lub innej osoby. (Dodano 28 z 1980 r., art. 13)

Artykuł 31 – Zgoda Sekretarza ds. Sprawiedliwości wymagana do prowadzenia postępowania w sprawie o popełnienie przestępstwa podlegającego Części II

(1) Postępowanie w sprawie o popełnienie przestępstwa podlegającego Części II można wsząć wyłącznie za zgodą Sekretarza ds. Sprawiedliwości.

(2) Bez względu na postanowienia ustępu (1), osobę można oskarżyć o popełnienie przestępstwa podlegającego Części II oraz aresztować ją, bądź wydać i wykonać nakaz jej aresztowania, osoba taka może również zostać tymczasowo aresztowana lub zostać zwolniona za kaucją bez względu na fakt, że nie uzyskano zgody Sekretarza ds. Sprawiedliwości na wszczęcie postępowania przeciwko niej, przy czym w przypadku oskarżenia okres aresztu tymczasowego lub do zwolnienia za kaucją nie może przekroczyć 3 dni, o ile nie uzyskano w międzyczasie zgody Sekretarza ds. Sprawiedliwości, o której mowa powyżej. (Zmieniono 56 z 1973 r., art. 4)

(3) Jeżeli osobę doprowadzono do sądu pokoju, zanim Sekretarz ds. Sprawiedliwości wydał zgodę na wszczęcie postępowania, osobie oskarżonej należy udzielić wyjaśnień w sprawie powodu oskarżenia, jednak osoba ta nie może zostać wezwana do składania wyjaśnień, a obowiązujące przepisy kodeksu postępowania karnego należy stosować odpowiednio.

(4) Ani artykuł 7 Rozporządzenia w sprawie funkcjonariuszy wymiaru sprawiedliwości (Rozdział 87) ani artykuł 43 Rozporządzenia w sprawie wykładni i klauzul ogólnych (Rozdział 1) nie mają zastosowania do udzielenia przez Sekretarza ds. Sprawiedliwości zgody na wszczęcie postępowania w sprawie o popełnienie przestępstwa na mocy artykułu 10. (Dodano 56 z 1973 r., art. 4) (Zmieniono L.N. 362 z 1997 r.)

Artykuł 31A – Termin zaskarżenia w sprawach o wykroczenia

(1) Bez względu na postanowienia artykułu 26 Rozporządzenia o Sądach Pokoju (Rozdział 227), można zgłaszać zarzuty lub przekazywać informacje w odniesieniu do przestępstwa, o którym mowa w artykułach 3, 14(5), 14A(5), 14C(6) lub 33A, w terminie 2 lat od czasu zaistnienia kwestii będącej podstawą takiego zarzutu lub takiej informacji.

(2) Bez względu na postanowienia artykułu 26 Rozporządzenia o Sądach Pokoju (Rozdział 227), można zgłaszać zarzuty lub przekazywać informacje w odniesieniu do przestępstwa, o którym mowa w artykułach 13 (3), 13(4), 29 lub 30(1), w terminie 1 roku od czasu zaistnienia kwestii będącej podstawą takiego zarzutu lub takiej informacji.

(3) W przypadku gdy osoba, przed wejściem w życie Znowelizowanego Rozporządzenia o Zapobieganiu Korupcji z 1980 r. (28 z 1980 r.), popełniła przestępstwo, o którym mowa w artykułach 3, 13(3), 13(4), 14(5), 14A(5), 14C(6), 29 lub 30(1) oraz, gdyby nie zapisy niniejszego artykułu, nie podlegałyby oskarżeniu za popełnienie tego przestępstwa na mocy artykułu 26 Rozporządzenia o Sądach Pokoju (Rozdział 227), bez względu na postanowienia niniejszego artykułu nie podlega oskarżeniu z tego tytułu. (Dodano 28 z 1980 r., art. 14)

Artykuł 32 – Alternatywne skazanie i zmiana danych

(1) Jeżeli w trakcie procesu osoby oskarżonej o popełnienie przestępstwa podlegającego Części II wina osoby oskarżonej nie zostanie udowodniona, jednakże dowiedzione zostanie, że osoba oskarżona popełniła inne przestępstwo podlegające Części II, osoba oskarżona może, bez względu na brak zgody, o której mowa w art. 31, w stosunku do takiego przestępstwa, zostać skazana i podlegać stosownemu postępowaniu w sprawie popełnienia takiego przestępstwa. (Zmieniono 56 z 1973 r., art. 5)

(2) Jeżeli w trakcie procesu osoby oskarżonej o popełnienie przestępstwa podlegającego Części II wystąpią znaczne rozbieżności między szczegółami oskarżenia a dowodami zgłoszonymi na jego poparcie, takie rozbieżności same w sobie nie będą stanowić powodu uniewinnienia osoby oskarżonej w danej sprawie, jeżeli w opinii sądu istnieje dowód prima facie popełnienia tego przestępstwa, i w takim przypadku sąd może, bez względu na brak zgody, o której mowa w art. 31, w odniesieniu do szczegółów popartych zgłoszonymi dowodami, dokonać stosownej zmiany szczegółów; a następnie odczytać je i wyjaśnić osobie oskarżonej, a strony mają prawo wezwać i przesłuchać w sprawie wprowadzonych zmian dowolnego świadka, którego w związku z tym już przesłuchano, oraz, na podstawie postanowień ustępu (3), wezwać kolejnych świadków. (Zmieniono 56 z 1973 r., art. 5)

(3) Jeżeli zmianę zgodnie z ustępem (2) wprowadzono po zamknięciu sprawy, oskarżenie nie może wezwać świadków innych niż ci, których wezwałoby na przesłuchanie, z wyjątkiem postanowień niniejszego ustępu, w celu obalenia dowodów.

(4) Żaden zapis niniejszego artykułu nie wyłącza zastosowania wobec osoby oskarżonej innego prawa, w przypadku gdy jest ona winna popełnienia przestępstwa innego niż to, o które ją oskarżono.

Artykuł 33 – Skutki skazania za popełnienie przestępstwa podlegającego niniejszemu Rozporządzeniu

Osoba skazana za popełnienie przestępstwa podlegającego Części II przez okres 5 lat od daty skazania

nie może z tego powodu być wybrana -

(a) członkiem Rady Legislacyjnej; lub

(b) członkiem Rady Wykonawczej ani innego organu administracji publicznej innego niż organ określony w Załączniku 1 (Zmieniono 20 z 1999 r., art. 4; 78 z 1999 r., art. 7) (Zastąpiono 134 z 1997 r., art. 85)

Artykuł 33A – Uprawnienia sądu do wydania zakazu zatrudnienia osoby skazanej

(1) W przypadku gdy osoba została skazana za popełnienie przestępstwa podlegającego Części II sąd może, na wniosek oskarżenia lub własny – o ile uzna, że leży to w interesie publicznym – wydać zakaz zatrudniania lub nakazać zwolnienie osoby skazanej, bez

względu na to, czy była ona zatrudniona na stałe czy tymczasowo, za wynagrodzeniem, czy bez-

- (a) w przypadku gdy osoba skazana przed jej skazaniem była zatrudniona przez spółkę lub organ publiczny na stanowisku dyrektora lub kierownika lub w innym charakterze, i miała w sposób pośredni lub bezpośredni wpływ na zarządzanie tą spółką lub organem administracji publicznej lub inną spółką zależną spółki bądź organu administracji publicznej w rozumieniu artykułu 2 Rozporządzenia o spółkach (Rozdział 32); lub
 - (b) w przypadku gdy osoba skazana przed jej skazaniem wykonywała zawód lub prowadziła działalność gospodarczą, w zależności od przypadku;
 - (c) w pozostałych przypadkach, w charakterze partnera lub kierownika lub w innym charakterze, i miała w sposób pośredni lub bezpośredni wpływ na zarządzanie spółką, firmą lub osobą bądź kategorią spółek, firm lub osób, oraz
 - (d) przez okres nieprzekraczający 7 lat, według uznania sądu.
- (2) Osoba, w odniesieniu do której wydano zakaz bądź nakaz zgodnie z ustępem (1), może w dowolnym czasie jego obowiązywania zwrócić się do sądu z wnioskiem o jego zmianę bądź uchYLENIE.
- (3) Podczas rozpatrywania wniosku złożonego zgodnie z ustępem (2) sąd rozważa wszelkie okoliczności, w tym zmianę sytuacji, w której znajduje się wnioskodawca, od czasu wydania zakazu bądź nakazu, oraz to, czy zmiana bądź uchYLENIE zakazu lub nakazu leży w interesie publicznym.
- (4) Nie wcześniej niż na 7 dni przed datą rozpoznania wniosku złożonego zgodnie z ustępem (2) wnioskodawca musi wystosować do Sekretarza ds. Sprawiedliwości powiadomienie na piśmie o swoim zamiarze złożenia wniosku, a Sekretarz ds. Sprawiedliwości ma prawo stawić się w sądzie i przedstawić swoją opinię. (Poprawiono L.N. 362 z 1997 r.)
- (5) Ktokolwiek, wobec kogo wydano zakaz bądź nakaz zgodnie z ustępem (1), narusza ten zakaz bądź nakaz, popełnia przestępstwo i podlega karze grzywny w wysokości \$50000 oraz karze 12 miesięcy pozbawienia wolności. (Dodano 28 z 1980 r., art. 16)

Artykuł 34 – Przedłużenie terminu obowiązywania niektórych postanowień w związku z popełnieniem przestępstwa podlegającego uchylonemu Rozporządzeniu

- (1) Postanowienia zawarte w Części III mają zastosowanie do przestępstw, co do których zachodzi podejrzenie lub domniemanie, że popełniono je, gdy podlegały uchylonemu Rozporządzeniu o Zapobieganiu Korupcji (Rozdział 215, wyd. 1964), tak samo jak do przestępstw podlegających niniejszemu Rozporządzeniu.
- (2) Uznaje się, że odniesienie w artykułach 27, 29 i 30 do niniejszego Rozporządzenia zawiera odniesienie do uchylonego Rozporządzenia o Zapobieganiu Korupcji (Rozdział 215, wyd. 1964).

Artykuł 35 – Zmiana załączników

Uwagi

Zmiany adaptacyjne wprowadzono wstecznie – patrz 1 z 2003 r., art. 3

Przewodniczący Rady może w drodze zarządzenia opublikowanego w Dzienniku Urzędowym zmienić Załączniki. (Zmieniono 20 z 1999 r., art. 5; 1 z 2003 r., art. 3)

Załącznik 1 – ORGANY ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

[artykuły 2(1) i 35]

(Zmieniono 20 z 1999 r., art. 6)

1. Hong Kong Telecom International Limited. (Zastąpiono 20 z 1999 r., art. 6)
2. China Light and Power Company Limited.
3. (Uchylono 20 z 1999 r., art. 6)
4. The Chinese University of Hong Kong. (Zastąpiono 20 z 1999 r., art. 6)
5. Hong Kong Arts Development Council. (Zastąpiono 26 z 1995 r., art. 19)
6. (Poprawiono L.N. 198 z 1999 r.)
7. Fish Marketing Organization.
8. Hong Kong and China Gas Company Limited.
9. Hong Kong and China Gas Company Limited.
10. Hong Kong Air Cargo Terminals Limited.
11. Hong Kong Building and Loan Agency.
12. Hong Kong Commercial Broadcasting Company Limited.
13. Hong Kong Electric Company Limited.
14. Hong Kong Export Credit Insurance Corporation.
15. Hong Kong Housing Authority.
16. Hong Kong Housing Society.
17. (Uchylono 50 z 1987 r., art. 13)
18. The Hong Kong Polytechnic University. (Zastąpiono 94 z 1994 r., art. 23)
19. Hong Kong Productivity Council.
20. Hong Kong Settlers Housing Corporation Limited.
21. Hong Kong Electric Company Limited.
22. Hong Kong Tourism Board. (Zastąpiono 3 z 2001 r., art. 45)
23. Hong Kong Arts Development Council.
24. Hong Kong Tramways Limited.
25. Kowloon Motor Bus Company (1933) Limited.
26. (Poprawiono L.N. 249 z 1990 r.)
27. Ocean Park Corporation. (Zmieniono 35 z 1987 r., art. 40)
28. Peak Tramways Company Limited.
29. Asia Television Limited. (Zastąpiono L.N. 31 z 1983 r.)
30. Hong Kong Jockey Club. (Zmieniono 20 z 1999 r., art. 6)
31. 31. The Hong Kong Jockey Club (Charities) Limited. (Zastąpiono L.N. 512 z 1994 r.)
32. “Star” Ferry Company Limited.
33. Television Broadcasts Limited.
34. The Community Chest of Hong Kong.
35. University of Hong Kong.
36. Vegetable Marketing Organization.
37. MTR Corporation Limited. (Dodano 36 z 1975 r., art. 31. Zmieniono 13 z 2000 r., art. 65)

38. (Uchylono 5 z 2001 r., art. 40)
39. The Hong Kong Examinations and Assessment Authority. (Dodano 23 z 1977 r., art. 17. Zmieniono 23 z 2002 r., art. 26)
40. Consumer Council. (Dodano 56 z 1977 r., art. 22)
41. (Uchylono 20 z 1999 r., art. 6)
42. The Vocational Training Council. (Dodano 6 z 1982 r., art. 25)
43. The Kowloon– Canton Railway Corporation. (Dodano 73 z 1982 r., art. 39)
44. New Lantao Bus Company (1973) Limited. (Dodano L.N. 160 z 1983 r.)
45. Hong Kong Baptist University. (Dodano 50 z 1983 r., art. 34. Zmieniono 93 z 1994 r., art. 39)
46. City University of Hong Kong. (Dodano 65 z 1983 r., art. 25. Zmieniono 92 z 1994 r., art. 32)
47. The Hong Kong Academy for Performing Arts. (Dodano 38 z 1984 r., art. 28)
48. The Hong Kong University of Science and Technology. (Dodano 47 z 1987 r., art. 25)
49. Broadcasting Authority. (Dodano 49 z 1987 r., art. 17)
50. Hong Kong Council on Smoking and Health. (Dodano 56 z 1987 r., art. 21)
51. Urban Renewal Authority. (Zastąpiono 63 z 2000 r., art. 38)
52. Securities and Futures Commission. (Dodano 10 z 1989 r., Załącznik 2)
53. The Open University of Hong Kong. (Zastąpiono 50 z 1997 r., art. 29)
54. (Uchylono 11 z 2004 r., art. 17)
55. Travel Industry Council of Hong Kong. (Dodano L.N. 62 z 1990 r.)
56. (Uchylono 20 z 1999 r., art. 6)
57. Hong Kong Council for Accreditation of Academic and Vocational Qualifications. (Zastąpiono 6 z 2007 r., art. 50)
58. The Hospital Authority (including any committee established by the Hospital Authority). (Dodano 68 z 1990 r., art. 24)
59. The Airport Authority. (Zastąpiono 71 z 1995 r., art. 49)
60. Metro Broadcast Corporation Limited. (Dodano L.N. 184 z 1991 r.)
61. Hong Kong Academy of Medicine. (Dodano 55 z 1992 r., art. 16)
62. Lingnan University. (Dodano 72 z 1992 r., art. 29. Zastąpiono 54 z 1999 r., art. 29)
63. Citybus Limited. (Dodano L.N. 330 z 1992 r.)
64. New Hong Kong Tunnel Company Limited. (Dodano L.N. 382 z 1992 r.)
65. Tate's Cairn Tunnel Company Limited. (Dodano L.N. 382 z 1992 r.)
66. (Uchylono 5 z 2001 r., art. 40)
67. (Uchylono 134 z 1997 r., art. 85)
68. Tradelink Electronic Commerce Limited. (Zastąpiono L.N. 125 z 1998 r.)
69. Travel Industry Compensation Fund Management Board. (Dodano 51 z 1993 r., art. 8)
70. Western Harbour Tunnel Company Limited. (Dodano 72 z 1993 r., art. 71)
71. Wharf Cable Limited. (Dodano L.N. 384 z 1993 r.)
72. The Legislative Council Commission. (Dodano 14 z 1994 r., art. 24)
73. The Hong Kong Institute of Education. (Dodano 16 z 1994 r., art. 25)
74. Hong Kong Quality Assurance Agency. (Dodano L.N. 409 z 1994 r.)
75. Equal Opportunities Commission. (Dodano 67 z 1995 r., art. 91)
76. The Security and Guarding Services Industry Authority. (Dodano 97 z 1994 r., art. 34)
77. Legal Aid Services Council. (Dodano 17 z 1996 r., art. 14)

78. Route 3 (CPS) Company Limited. (Dodano 33 z 1995 r., art. 65)
79. Privacy Commissioner for Personal Data. (Dodano 81 z 1995 r., art. 72)
80. Authorized Persons Registration Committee. (Dodano 54 z 1996 r., art. 27)
81. Structural Engineers Registration Committee. (Dodano 54 z 1996 r., art. 27)
82. Contractors Registration Committee. (Dodano 54 z 1996 r., art. 27)
83. The Estate Agents Authority. (Dodano 48 z 1997 r., art. 57)
84. Long Win Bus Company Limited. (Zastąpiono 20 z 1999 r., art. 6) 84A. Long – term Prison Sentences Review Board. (Dodano 86 z 1997 r., art. 44. Zmieniono 20 z 1999 r., art. 6)
85. Electoral Affairs Commission. (Dodano 129 z 1997 r., art. 24)
86. Mandatory Provident Fund Schemes Authority. (Dodano 4 z 1998 r., art. 8)
87. New World First Bus Services Limited. (Dodano L.N. 239 z 1998 r.)
88. The Hong Kong Mortgage Corporation Limited. (Dodano L.N. 313 z 1998 r.)
89. Hong Kong Note Printing Limited. (Dodano L.N. 313 z 1998 r.)
90. Exchange Fund Investment Limited. (Dodano L.N. 16 z 1999 r.)
91. The Stock Exchange of Hong Kong Limited. (Dodano 20 z 1999 r., art. 6)
92. Hong Kong Futures Exchange Limited. (Dodano 20 z 1999 r., art. 6)
93. Hong Kong Securities Clearing Company Limited. (Dodano 20 z 1999 r., art. 6)
94. The SEHK Options Clearing House Limited. (Dodano 20 z 1999 r., art. 6)
95. HKFE Clearing Corporation Limited. (Dodano 20 z 1999 r., art. 6)
96. Hong Kong Exchanges and Clearing Limited. (Dodano 12 z 2000 r., art. 23)
97. Hong Kong Science and Technology Parks Corporation. (Dodano 5 z 2001 r., art. 40)
98. The Ombudsman. (Dodano 30 z 2001 r., art. 24)*
99. Spółka uznana za spółkę kompensacyjną inwestora zgodnie z art. 79(1) Rozporządzenia o papierach wartościowych i kontraktach typu Futures (Rozdział 571). (Dodano L.N. 226 z 2002 r. i 5 z 2002 r., art. 407)
100. Construction Workers Registration Authority. (Dodano 18 z 2004 r., art. 66)
101. Hong Kong Deposit Protection Board. (Dodano 7 z 2004 r., art. 55)
102. Geotechnical Engineers Registration Committee. (Dodano 15 z 2004 r., art. 61)
103. Hong Kong Sports Institute Limited. (Dodano L.N. 4 z 2005 r.)
104. Construction Industry Council. (Dodano 12 z 2006 r., art. 84)
106. Financial Reporting Council. (Dodano 18 z 2006 r., art. 79)
107. Commissioner on Interception of Communications and Surveillance. (Dodano 20 z 2006 r., art. 68)
108. Hong Kong IEC Limited. (Dodano L.N. 233 z 2006 r.) (Zastąpiono L.N. 272 z 1974 r.) Uwaga: * The Investor Compensation Company Limited została uznana za spółkę kompensacyjną inwestora (patrz G.N. 1220 z 2003 r.).

Załącznik 2 – ORGANY ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ OKREŚLONE W CELU ZDEFINIOWANIA POJĘCIA „URZĘDNIK PUBLICZNY”

[artykuły 2(1) i 35]

1. The Stock Exchange of Hong Kong Limited.
2. Hong Kong Futures Exchange Limited.
3. Hong Kong Securities Clearing Company Limited.
4. The SEHK Options Clearing House Limited.
5. HKFE Clearing Corporation Limited.
6. Hong Kong Exchanges and Clearing Limited. (Dodano 12 z 2000 r., art. 23)
- *7. Spółka uznana za spółkę kompensacyjną inwestora zgodnie z art. 79(1) Rozporządzenia o papierach wartościowych i kontraktach typu Futures (Rozdział 571). (Dodano L.N. 226 z 2002 r.)
8. Financial Reporting Council. (Dodano 18 z 2006 r., art. 80) (Załącznik 2 dodano 20 z 1999 r., art. 7)

Uwaga: * The Investor Compensation Company Limited została uznana za spółkę kompensacyjną inwestora (patrz G.N. 1220 z 2003 r.).